

Intervju: Gojmir Lešnjak - Gojc

Tabor na obisku: Zmajev rod Ljubljana

Narava kliče na pomoč: Volovja reber

Ohranili ga bomo v lepem spominu

Vest o smrti bivšega predsednika Republike Slovenije in dolgoletnega predsednika vlade dr. Janeza Drnovška je Slovence v sobotnem dopoldnevu ovila v sivino. Tudi mi, skavti-taborniki, smo novico sprejeli z žalostjo.

Sam sem izredno hvaležen spletu okoliščin, da sem se kot predstavnik ZTS trikrat srečal s predsednikom Drnovškom. V decembrskih časih je predsednik vedno sprejel delegacijo skavtskih organizacij (ZSKSS, ZTS, ZBOKSS in SZSO), kjer smo mu predali plamen luči miru iz Betlehema. Vedno je zelo pozorno prisluhnil sporočilu poslanice, hkrati pa v pogovoru z delegati podpiral delovanje naših organizacij. V spominu mi je ostalo srečanje, v katerem smo se pogovarjali o prostovoljstvu in potrebah mladih. Ponujena nam je bila vsa podpora, bolj natančno pa zastavljeno vprašanje: »Kako vam lahko pomagam in kaj lahko skupaj naredimo?« Ob zaključku našega obiska pa še: »Če boste kdaj kaj potrebovali in smatrate, da lahko pripomorem, se obrnite name.« V naši akciji Plavajmo za mir je predsednik sprejel funkcijo častnega pokrovitelja. Zagotovo pa nam je sedaj lahko žal, da nismo še bolj intenzivno sodelovali in sprejeli predsednikove podpore.

Rečemo lahko, da je imel bivši predsednik, dr. Janez Drnovšek, vse dobre lastnosti pravega skavta-tabornika. Imel je posluš za malega človeka, pomagal je ljudem, ki so bili pomoči potrebni, prizadeval si je za čisto okolje in ekologijo, s svojim zgledom živel zdravo, si prizadeval za svetovni mir in nenazadnje gojil posameznikovo duhovno komponento. Poskušal je graditi boljši svet.

Gospod predsednik, hvala Vam za vse, kar ste storili za Slovenijo, za mlade in okolje, v katerem živimo! Ohranili Vas bomo v spominu kot velikana slovenskega naroda.

Sandi Glinšek

Elitno tekmovanje

Konec meseca je na sporedu tradicionalni NOT – Nočno orientacijsko tekmovanje, tokrat v Postojni in okolici. Taborniški rodovi in drugi subjekti v okviru Zveze tabornikov Slovenije organizirajo različna tekmovanja in druge akcije, ki se med seboj razlikujejo po svoji privlačnosti in kakovosti. NOT je že od nekdaj postavljaj standarde drugim organizatorjem orientacijskih tekmovanj, zato od vsakega NOT-a upravičeno pričakujemo samo najboljše, vedno pa tudi kaj novega. Prepričan sem, da bo tudi 31. NOT prepričal tiste, ki še niso prepričani, in utrdil v prepričanju tiste, ki že dolgo vedo, kaj pomeni tržna znamka NOT.

Zvrhan koš učinkovitosti in uspešnosti želim organizatorjem in članom skupščine, ki je pred vrati! O njej bomo poročali v aprilski številki Tabora.

Aleš Cipot, urednik

Foto: Samo Vodopivec

9 Ris

10 Igra preživetja

17 Vse je bilo prvič pri tabornikih

20 Zmajev rod

24 Nedeljski izlet

27 Taborni prostor Globoko

Meti

Luka Snoj

POMLADNA

ZUNAJ SONCE TOPLO SIJE,
TRAVA RASTE IN KIPI,
SVEŽE JE, KER VETER BRIJE,
VSA NARAVA SE BUDI.

NA JASI ZBIRA SE MLADINA,
IŠČE DRVA IN SUHLJAD,
SINJA JE NEBA JASNINA,
KONČNO JE SPET TU POMLAD.

GLASNI TABORNIŠKI SMEH,
SE RAZLEGA Z NAŠE JASE,
OGENJ ŽE GORI NA TLEH,
NA NJEM SE PEČEJO KLOBASE.

SMO SE IZGUBILI?

Vane Krajšek

Vesna

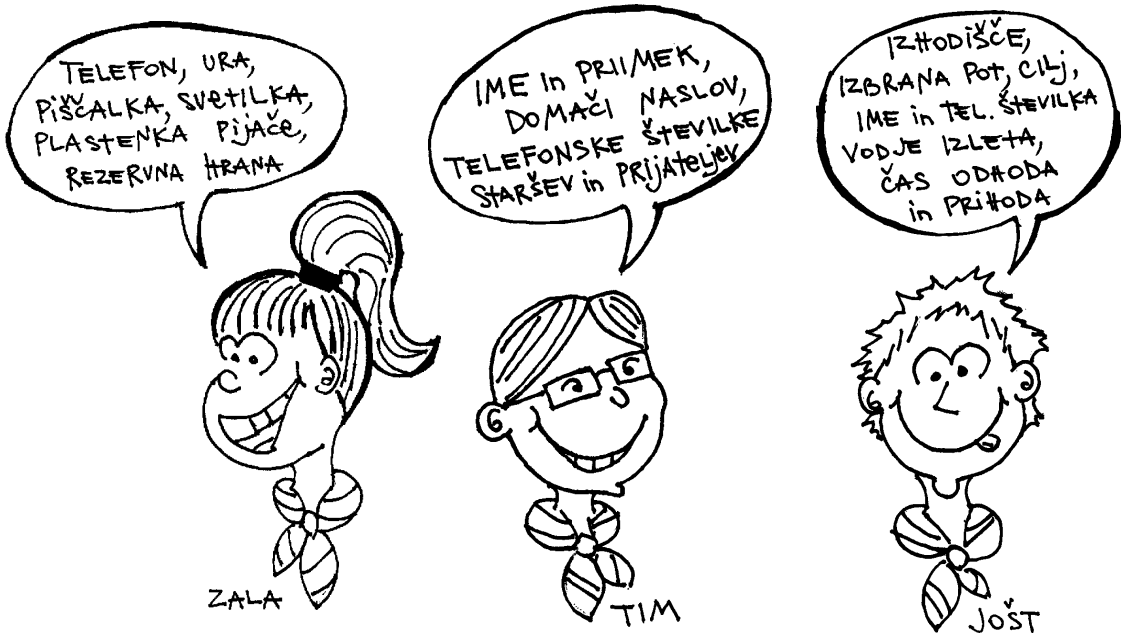

Pred rodovim izletom se Tim, Jošt in Zala dobro pripravijo na vse mogoče:

"Vedno vzamem kartonček s svojimi podatki," pravi Tim.

"Nikoli ne pozabim listka s podatki o izletu," reče Jošt.

"Za vsak primer dodam še nekaj malenkosti," zaključí Zala.

GLEJ GA, ZLOMKA, RES SMO SE IZGUBILI!

Po počitku sredi poti je Zala prepočasi pospravljala nahrbtnik in nenadoma ugotovila, da je ostala sama - vsi ostali so že odšli naprej! Brezglavo je stekla po poti in se skoraj zaletela v Tima, ki je tudi zamudil ostale, ko je šel lulat. "Hej, ne nori tako! Premisliva, kaj bova zdaj." Ni še povedal do konca, ko se jima je pridružil še Jošt: "Smo pa res ta pravi! Izgubil sem obroček za rutko in ga šel nazaj iskat, zdaj sta pa samo še vidva tu. Pojdimo po poti naprej, le tod so lahko šli!" Na razcep poti pa so se ustavili. In kaj zdaj?

Timov mobilni telefon žal ni imel signala. Vsi skupaj so na ves glas poklicali prijatelje. Potem pa se je Jošt spomnil piščalke. Zapisal je, kolikor je mogel glasno, in to ponavljal v krajših presledkih, da sta si prijatelja mašila ušesa. Blizu poti so se pod gosto smreko skrili pred pršenjem dežja.

Minili sta komaj dve minuti, ko se je po poti vrnil njihov vodnik. Bilo mu je nerodno, ker ni takoj opazil, da so na poti zaostali trije njegovi člani.

**K sreči je ta zgodba izmišljena.
Mnogo enostavneje kot v naravi pa
lahko prijatelje ali starše izgubimo v
gneči. Pogovorite se, kako bi ravnali
v tem primeru!**

Drobne gozdne nadloge

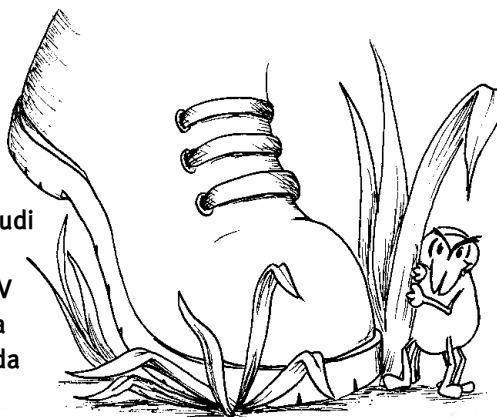
Taborniki veliko časa preživimo v naravi, še posebej v gozdu. Pogosto pa se zgodi, da ob vrnitvi iz gozda s seboj prinesemo tudi drobne živalice, ki jih nismo ravno veseli. Seveda gre za klope (najpogosteje za gozdnega klopa), drobne gozdne prebivalce. V gozdu na rastlinju z iztegnjenimi sprednjimi nožicami prežijo na naključne mimoidoče. Čakajo, da se jim bo kdo toliko približal, da se ga bodo lahko oprijeli.

Klopi so sorodniki pajkov in pršic, ki živijo zajedalsko življenje. Njihovo preživetje je odvisno od gostiteljev, na katere se pritrdijo in se hranijo z njihovo krvjo. Med klopovimi gostitelji smo tudi ljudje.

Zato je najbolje, da se takoj po vrnitvi iz gozda preoblačimo, saj drobne klope na pisanih oblačilih zlahka spregledamo. Če s pregledom ali preoblačenjem odlašamo predolgo, bo kateri izmed njih že našel primerno mesto na koži, kamor bo zapičil svoje bodalce in začel sesati kri. Klopa je treba s kože čim prej odstraniti. Prenašajo namreč nekaj bolezni, med katerimi je najpogostejša **lymska borelioza**. Tej bolezni se lahko s takojšnjo odstranitvijo klopov skoraj popolnoma izognemo. Da se bakterija, ki bolezen povzroča, preseli iz klopa v našo kri, mora preteči kar nekaj ur. Druga pogosta bolezen je **klopni meningoencefalitis**, pred katerim pa se lahko zavarujemo s cepljenjem.

Seveda niso vsi klopi okuženi, vendar je predvsem v osrednjem delu Slovenije delež okuženih klopov že zelo velik. Okuženi klop se ne razlikuje od zdravega, zato moramo z vsemi ravnati enako.

Ker se obema pogostima boleznima lahko izognemo, se ni treba odpovedati življenju v naravi. Le nekoliko več pozornosti moramo posvetiti tem drobnim gozdnim nadlogam. Še posebej moramo biti pozorni letos, saj znanstveniki napovedujejo leto klopov. Klopove ličinke in nimfe se hranijo predvsem na malih glodavcih. Če je glodavec veliko, kot se je zgodilo lani, preživi več klopov, ki bodo letos v gozdu čakali na nas.

Klop, ki preži na svojo žrtev

Ali veš ... da nimajo vsi klopi osmih nog. Ličinke klopov imajo le šest nog. Po izgledu so zelo podobne odraslim klopom, le manjše. Navadno sesajo na glodavcih in pticah, lahko pa jih najdemo tudi na človeku.

Informacije o
cepljenju najdete na spletni
strani Inštituta za varovanje
zdravja.

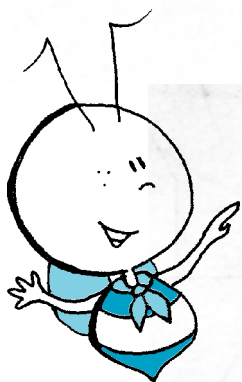

Kako odstranimo pritrjenega klopa?

Včasih je veljalo, da moramo prisesanega klopa pred odstranitvijo s kože vrteti v določeni smeri, namazati z oljem ali alkoholom in šele nato potegniti iz kože. Tega **NE** smemo početi, saj klopa s takimi posegi razdražimo, izloči lahko slino in (če je okužen) v nas prenese povzročitelje bolezni. Najboljši način za odstranitev klopa je, da ga čisto pri koži dobro primemo s pinceto in odločno potegnemo. Če pri odstanjevanju klopa v koži ostane bodalce, ni nič hudega. Bodalce ni nevarno, v koži pa se bo obnašalo kot droben trn. Lahko ga previdno odstranimo iz kože ali pa počakamo, da ga koža sama izloči.

Ali veš ... da mora klop v svojem življenju vsaj trikrat sesati kri, da spolno dozori: prvič še kot ličinka, drugič kot nimfa (ki je nekoliko večja in ima že osem nog, tako kot odrasli klopi) in tretjič kot odrasel klop.

Prisesan klop

Zapišite si datum in mesto vboda klopa, saj bo ta podatek prišel prav ob morebitni bolezni.

Križanka

Petra

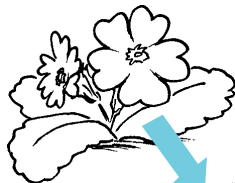
Drugim ptičkom v gnezda podtika svoja jajca.

10

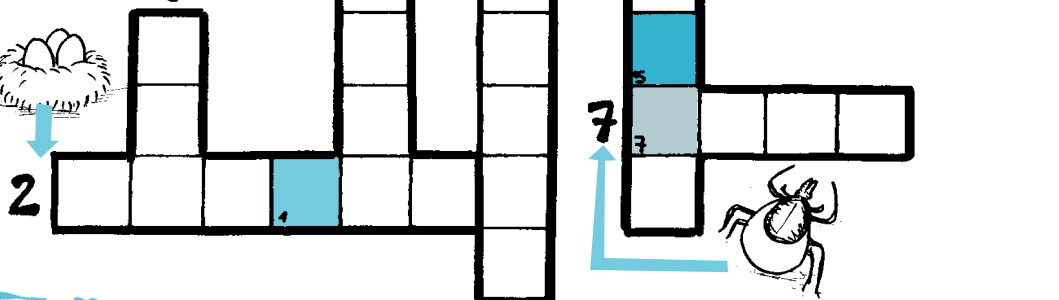
Prvi mesec pomladi.

Letni čas, v katerem se narava prebudi.

Ko je lepo vreme, gremo v gozd na ...

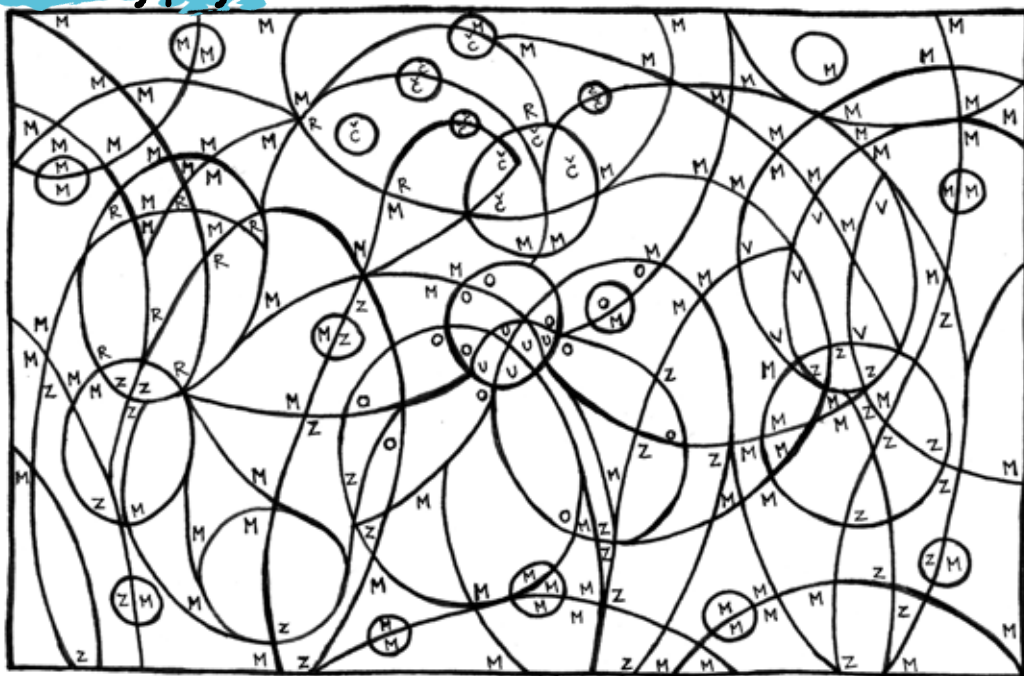

21. marca je noč enako dolga kot ...

Pobarvaj polja

Geslo: ZVONČEK (lahko odgovor na vprašanje: "Kaj že zdiš oznanja, da se v naše kraje bliža pomlad?") Aleša

Pobarvaj polje glede na črko v njem: Z... zelena; M... modra; Č... črna; V... vijolična; R... rdeča; O... oranžna; U... rumena.

Navadni ali evrazijski ris

(*Lynx lynx*)

Navadni ris je zanimiva gozdna mačka, ki je marsikomu poznana po značilnih čopkih na koncu zašiljenih ušes. Čeprav je nekoč kraljeval v gozdovih Evrope in Sibirije, je dandanes zaradi krčenja njegovega življenjskega prostora, gozda, in zaradi visoke cene njegovega prelepega kožuha ter okusnega mesa ogrožena vrsta, poseljuje pa le še majhen del ozemlja, na katerem je živel.

Barva kožuha navadnega risa je na trebuhu bele barve, drugod pa prehaja od blede rumene v rdečerumeno barvo z najrazličnejšimi lisami in pegami, kar mu pomaga, da se lažje zlije z okolico in postane neviden nepredvidnim očem. Pozimi je kožuh debelejši in je videti siv ter hladen, lise pa so precej nejasne. Prepoznaven je po dolgih črnih čopkih na dolgih ušesih, s katerimi izredno dobro sliši, in zelo kratkem repu, ki meri največ 25 centimetrov. Njegove tace so velike in okrogle, kar mu omogoča lažji tek po snegu, na podplatih pa ima dlakave blazinice.

Življenjski prostor

Navadni ris živi v državah severne Evrope, v vzhodni Aziji, v Avstriji, Švici, Franciji, Sloveniji in v nekaterih državah bivše Jugoslavije. Revir - teritorij si ustvari v gozdovih in v grmičevju, njegova velikost pa je odvisna od tega, koliko plena ima na razpolago. Če ga je dovolj, so revirji samcev veliki do 50 km², revirji samic pa so kar polovico manjši. Če pa je plen redek, lahko imajo samci revirje velike tudi do 100 km². Svoj teritorij označujejo z uriniranjem po tleh in z drgnjenjem po drevesih, svoje iztrebke pa tako kot domače mačke zakopljejo.

Prehrana

Navadni ris je plenilec, saj so njegova glavna hrana ptiči, ki živijo na tleh, srne, zajci, miši, v severni Evropi pa divja

teleta in mladi losi. Če ga ne zmotijo druge živali, se vrača k svojemu plenu, dokler ga ne požre. Ponekod lahko plen tudi zakoplje v sneg, ki deluje kot nekakšen naravni hladilnik.

Razmnoževanje

Ris največ časa preživi kot samotar, v februarju pa samica zapusti svoj revir in poišče partnerja. V tem času se samci

oglašajo zelo nenavadno, saj mnogokrat tulijo, sledijo pa tudi pretepi med samci za določeno samico. V maju ali juniju se v gnezdu, ki ga breja samička ustvari pod kakšno skalno polico, v votlem drevesnem deblu ali gostem grmičevju, skotijo mladiči, največkrat so štirje. Mladiči ostanejo pri materi skoraj eno leto, kjer se tudi naučijo loviti in preživeti v naravi.

Ali veš, da ...

- lahko ujame ptiča pri vzletu in skoči z mesta dva metra visoko?
- je bil v prazgodovinskem času ris razširjen na britanskih otokih?
- domnevajo, da so ga iztrebili lovci v mlajši kameni dobi?
- je ris izjemno dober plavalec, plezalec in neutruđen tekač na dolge proge?
- čez dan spi oziroma počiva, zvečer pa se odpravi na lov?
- lahko zavoha podgano na 75 metrov, kunca na 300 metrov in srno na 600 metrov?

Osnovni podatki

Dolžina telesa samci: 70-110 cm, samice so manjše

Višina: 50-75 cm

Teža: 15-38 kg

Življenjska doba: 10-20 let

Spolno dozori pri: 1,5-2 letih

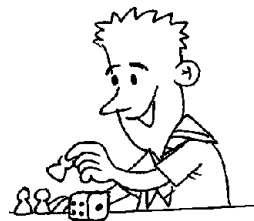
Čas brejosti: 65-74 dni

Hrana: miši, fazani, kunci, a najraje srne

Obnašanje: samotar

Igra preživetja

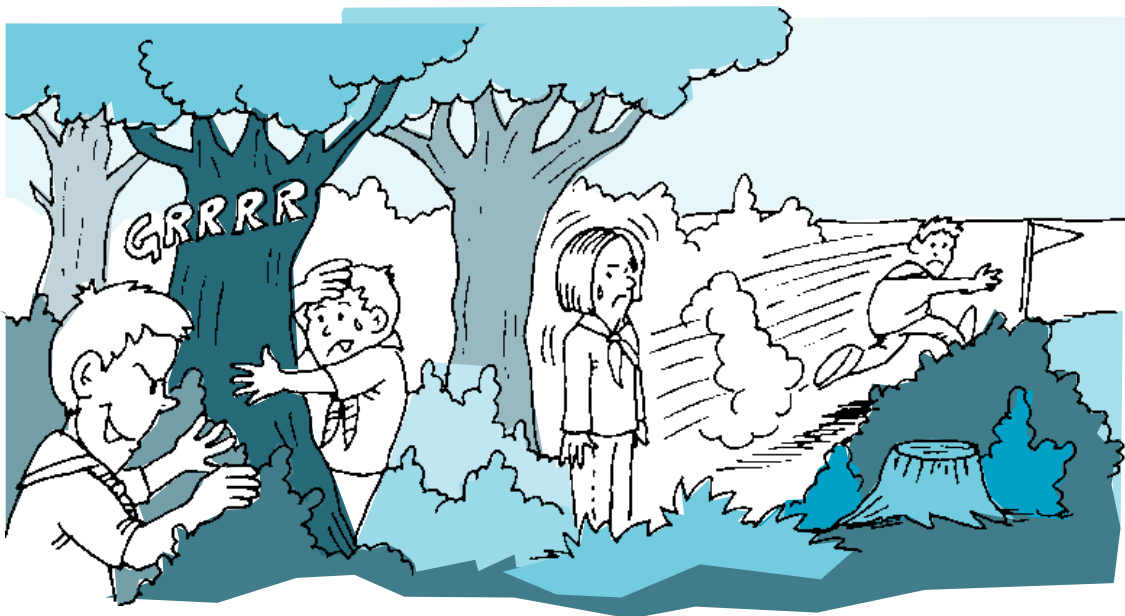
Igra preživetja je izjemno zanimiva in zabavna. Najbolj primeren prostor za igro je ne preveč zarasel gozdiček. Vodnik mora najprej pripraviti prizorišče. Z barvnimi trakovi, ki jih zaveže na drevesa, označi teritorij, kjer bo igra potekala.

Na območje, kjer se bo igra odvijala, bolj ali manj skrijemo večjo število različnih predmetov, ki predstavljajo hrano (naj ti predmeti ne bodo preveč majhni). Nekje na robu gozda označimo področje, ki označuje varno ozemlje. Ko pripravimo vse to, med tekmovalci določimo tiste, ki bodo srnjad in tiste, ki bodo zveri. Naloga tistih, ki so določeni kot srnjad, je, da na ozemlju najdejo tri obroke hrane (torej tri skrite predmete) in se z njo vrnejo na varno ozemlje. V kolikor srnjad ne najde treh obrokov hrane, bo obsojena na stradanje in ne bo preživel zime.

Naloga zveri (njihovo število naj bo manjše kot divjadi, morda dve ali tri osebe) pa je, da ulovijo divjad, ki jim predstavlja hrano. V kolikor se zver dotakne divjadi, se ta šteje za ujeto. Zver odvzame rutico, ki jo divjad nosi okoli vratu in s tem je divjad izločena. Tisti, ki so ujeti najhitre-

je, postanejo zveri v naslednji igri. Ne pozabite, tudi zver mora uloviti tri divjadi, da preživi zimo. Divjad ima tri možnosti obrambe pred zverjo: (1) beži, kolikor je nesejo podplati (če je dovolj hitra, zna to delovati), (2) obstoji čisto pri miru (če se divjad ne premika, se smatra za "zakamufilirano" in ga zver ne sme ujeti, dokler se zopet ne premakne) in (3) se skrije (dotik drevesa velja, kot da se je divjad skrila in je zver ne more ujeti, dokler se ne premakne stran od drevesa).

Vodnik, ki pripravlja prizorišče, naj pazi, koliko predmetov (hrane) bo skril v gozdičku. Teh predmetov (hrane) naj na začetku ne bo več kot dva na divjad (ne pozabite: vsaka divjad mora zbrati tri za preživetje), saj bo tako igra veliko bolj zanimiva. Igra je zelo dinamična in zanimiva, iz nje pa z lahkoto naredimo več variacij ali prilagodimo pravila.

Ptičja pogača in ptičja krmilnica iz majhnega kartona za mleko

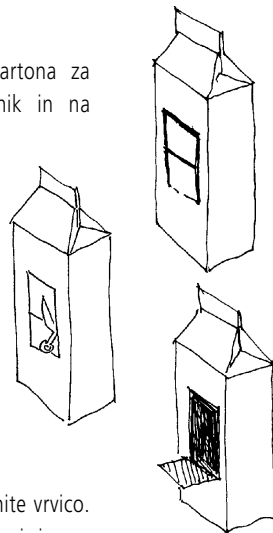
Kljub vsemu, da bo kmalu pomlad, so zunaj še vedno lačne ptice, ki čakajo na vašo hrano. In sami lahko pripomorate k temu, da bodo ptice v vaši okolici bolj zadovoljne in site.

Za ptičjo pogačo potrebujete: ovsene kosmiče, različna semena, kuhano zelenjavo, suho sadje, kuhan riž, kruhove drobtine, neslane kikirikije, 100g loja, jogurtov lonček, razcepljeno vejico.

Priprava: V kozici stopite loj na majhnem ognju, pri tem naj pomaga kdo od odraslih. Preostalo hrano - semena, kosmiče, zelenjavo, suho sadje, riž, drobtine in kikirikije - dajte v skledo in prelijte z vročim lojem. Pazite, da se z lojem ne opečete! Dobro premešajte. Mešanico naložite v jogurtov lonček in potisnite vanjo vejico. Ko se mešanica strdi, jo z vejico potegnite iz lončka. Dobljeno pogačo še povaljajte v različnih semenih. Na vejico privežite vrstico in jo obesite na bližnje drevo, da boste lahko opazovali ptice, ki prihajajo po hrano.

Ptičja krmilnica iz majhnega kartona za mleko

Na sprednjo stran kartona za mleko narišite pravokotnik in na spodnji tretjini lika še eno vodoravno črto. Zarežite po obeh navpičnicah in vrhni stranici. Zarežite tudi po sredinski črti in zapognite zavihek po spodnji stranici pravokotnika. Enako naredite tudi na drugi strani kartona. Na vrhu kartona naredite luknjico in skoznjo potegnite vrstico. Karton napolnite s semeni in ga obesite na bližnje drevo.

Petra Skalič

Ali nam je tabornikom vseeno, kaj se dogaja z okoljem?

V javnosti smo taborniki poznani kot naravovarstveni ljudje, ki skrbimo za okolje in naravo spoštujemo. Celo spodbujamo in učimo mlade tabornike, prebivalce tega že tako zaskrbljenega planeta, naj skrbijo za naravo in jo varujejo. Verjetno je že vsak rod kdaj organiziral kakšno čistilno akcijo na območju, kjer imate rodovi svoje prostore. Menim, da se je vaš trud obnesel, zagotovo ste bili neka svetla bilka v vašem kraju, ki mu ni vseeno za okolje in za naslednje generacije tabornikov, ki bodo naseljevale

naš planet, hkrati pa ste lep vzor drugim krajanom v vašem kraju. Čeprav se je mogoče med akcijo pokazal kakšen kisel obrazek, ki mu ni bilo čisto prav, da za nekom drugim, ki se ne zna obnašati v naravi, pospravlja smeti. Po vsem tem verjetno taborniki organiziramo največ čistilnih akcij, saj je očitno, da v naši deželici primanjkuje ljudi, ki bi organizirali čistilne akcije in kdaj pa kdaj pospravili kakšno smet za drugim samo zato, da bi bil naš planet malo bolj čist.

Kakšni pa smo taborniki, ko

Mnenje

odložimo taborniško rutico in postanemo navadni smrtniki? Ja, na to vprašanje pa mora vsak posameznik razčistiti pri sebi. Ali nas kdaj premaga arogantnost do okolja in ne iščemo kraja, kjer bi lahko bil smetnjak, in vržemo smeti kamorkoli se nam zazdi? Naj nam vendar ne bo vseeno, bodimo vzor drugim tudi takrat, ko nimamo rutice okoli vratu.

Neža

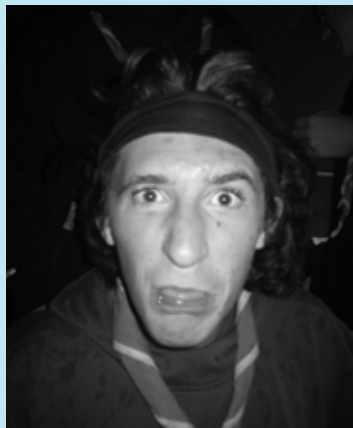

Mnenje o reviji Tabor

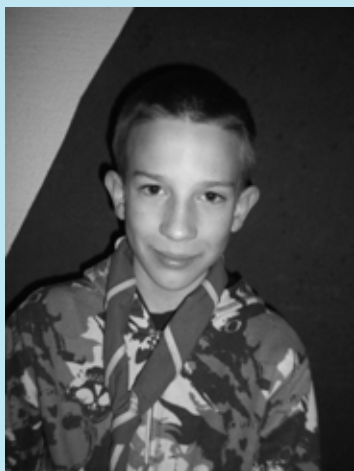
Urban Stojko, Rod stražnih ognjev Kranj

Tabor preberem vsak mesec in se mi zdi zelo praktična revija. Najljubše rubrike ravno nimam, saj večinoma rad preberem vse. Največ časa posvetim rubrikam z nasveti za vodenje MČ-jev in vsemu v zvezi s tem. V rubriki Dogodivščina mi je najbolj všeč tema Faca. Nekateri od predstavljenih so res prave face, zato z veseljem preberem marsikatero zanimivost. Včasih si želim, da bi te tabornike tudi malo bolje spoznal. Prav posebnih tem v Taboru ne pogrešam, je pa res, da bi lahko dali malce več podatkov tudi o dogajanjih v drugih rodovih, ne le tistih iz osrednjega dela Slovenije.

Urša Četofiga, Rod dobre volje Ljubljana

Fajn je, ker revija ponuja veliko zanimivih informacij, ki pokrivajo več različnih področij in ne samo taborništva. Všeč sta mi rubriki Faca, kjer res spoznaš prave face, in rubrika Tabor na obisku, kjer lahko prebereš, kako delujejo rodovi po Sloveniji. Z veseljem prebiram nasvete Kuhle in Kahle. Pričakovala bi več fotografij v Zadnji plati, besedila znanih pop izvajalcev in več razvedrilnih vsebin.

Erazem Keržan Kuzman, Rod dobre volje Ljubljana

V reviji najraje berem tabornika Kranjca. Prav zaradi tega bi bil zelo vesel, če bi ga rahlo razširili ali pa uvedli še kakšen nov strip. Všeč mi je križanka in rubrike Tabor na obisku, Faca, Intervju.

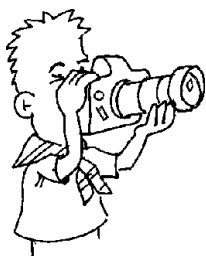

Kaja in Žiga Žekš, Rod veseli veter Murska Sobota

Najraje se lotiva križanke in mini kviza. Najljubše rubrike nimava, so pa vse, vsaka po svoje, zanimive.

Neža Zajc, Monika Gostič in Lea Repič.

Jera Stojko

Je modrooka, živahna GG-jevka, ki se pri tabornikih zadržuje že dolgo časa. Začela je kot murnček v Rodu stražnih ognjev v Kranju in tu nekaj časa nadaljevala svojo zabavno pot. Potem jo je premamila družba v šoli, vendar se je vrnila k tabornikom kot MČ. Sedaj je ponosna članica voda Becke, ki v svoji vodnici vidi vzor vedno nasmejanega in pozitivnega človeka. Taka je namreč tudi sama. Pravi, da je pri taborništvu najboljša zabava, zato se zelo rada s prijatelji udeleži marsikatere improlige in zabavnih večerov, ko je treba, pa tudi orientacije.

Taborniško ime ... **Skokica.**

Poleg tabornikov ... **treniram ritmično gimnastiko, zelo rada se družim s prijatelji, v prostem času pa dolgčas preganjam z izdelovanjem nakita.**

Po horoskopu sem ... **kozorog.**

Znana sem po ... **dobri volji - vedno spravim vse v smeh.**

Rada se oblačim v ... **žive barve, ponavadi preproste hlače in majico.**

Najljubša glasba ... **vsi stili, le da ni kakšnih "heavy" stilov poleg.**

Najljubši film ... **Step up, Honey in ostali plesni filmi.**

Zakon igralec in igralka sta ... **Johney Deep in Jessica Alba.**

Z eno besedo bi se opisala kot ... **vesela.**

Biti tabornik pomeni, da ... **večino časa preživiš v naravi s prijatelji, si iznajdljiv, hitro postaneš samostojen in veš, kaj narava pomeni za naše življenje.**

Največja želja je ... **veliko živali, še posebej psov.**

Ko odrastem bom ... **Trenutno sem še brez načrtov.**

Zelo spoštujem ... **zabavne, predvsem poštene in direktne tabornike.**

Pri taborjenjih mi ugaja ... **dobra družba, odsotnost od doma, nenehno dogajanje.**

Največja norost, ki sem jo storila ... **je še nisem, saj sem zelo vzorna tabornica (smeh).**

Sanjsko taborjenje ... **je nekje na morju, kjer je toplo, lepo vreme, polno prijateljev, dobra hrana in nič odraslih, saj nam tako ne bi bilo treba ničesar delati.**

Ko bom PP ... **bom šla na vodniški tečaj za vodenje GG-jev.**

Simpatija pri tabornikih ... **Je še nisem imela.**

Taborniške poroke ... **so zelo zabavne, kadar jih opazuješ! Nisem se še poročila, zato ne znam povedati, kako je, ko si dejansko v središču dogajanja.**

Življenje PP-jev si predstavljam kot ... **vodenje voda, pomožanje pri projektih, vodenje delavnic, udeleževanje tekmovanj in seveda rodovih sestankov. Mislim pa, da nekje vmes mora biti tudi veliko zabave, saj so naši PP-ji vedno nasmejani.**

Sive celice

Sudoku

			2		8	4	5	9
	3						2	
2						6		
3							4	1
	9		5			7		2
	5		7		3	9		6
							7	
		4		6	5			

Premetanka - taborništvo

Poišči besede: ŠOTOR, RUTKA, VRV, TABOR, ZIMOVANJE,
GOZD, TABORNIK

Š	T	O	M	A	C	N	B	G	S	P	Z
F	O	G	H	J	K	Č	M	O	N	T	I
U	R	T	D	E	S	O	Š	Z	G	H	M
I	A	B	O	B	E	G	I	D	H	M	O
Z	B	C	A	R	O	M	N	V	Z	Š	V
V	K	Č	B	K	K	L	O	T	I	J	A
R	O	D	T	A	B	O	R	N	O	K	N
V	A	B	S	R	A	G	P	L	J	S	J
E	D	E	O	B	R	E	C	E	K	H	E
C	S	B	D	R	U	T	K	A	U	L	U
B	A	C	L	E	V	L	A	S	K	D	T
T	M	O	K	O	S	K	E	A	R	T	C

Mini kviz

1. Kdo je glavni in odgovorni urednik revije Tabor?

- t) Aleš Cipot.
- o) Lea Repič.
- k) Igor Bizjak.
- s) Aleša Mrak.

2. Kdaj je bil v reviji Tabor zadnji Mini Tabor?

- p) Februarja 2007.
- o) Marca 2007.
- a) Aprila 2007.
- f) Maja 2007.

3. Kdo je urednik sklopa Dogodivščina?

- c) Igor Bizjak.
- b) Lea Repič.
- a) Aleš Cipot.
- o) Aleša Mrak.

4. Kdo riše karikature za revijo Tabor?

- a) Aleša Mrak.
- c) Miha Bejek.
- d) Meti Buh Gašparič.
- o) Jaka Bevk - Šeki.

5. Kdo je avtor naslovnice februar-ske številke revije Tabor?

- i) Jure Ausec.
- r) Samo Vodopivec.
- k) Aleš Cipot.
- f) Matic Cankar.

Geslo: _ _ _ _ _

Luka Rems

Rešitve:
1 - t, 2 - a, 3 - b, 4 - o, 5 - r.
Geslo je Tabor.

Sestri odgovarjata sotrpinom SOS

Pozdravljeni sotrpini! Pomlad je že skoraj tu, vseeno pa vam želiva čim več norih smučin in martinčkanja na soncu.

V: Draga Kuhla in Kahla!

Vajina rubrika je res fajn, vedno jo preberem in se naučim kaj novega iz vajinih odgovorov. No, moj problem je, da sem zadnje čase res nezadovoljna s svojim videzom. Sicer se na meni ni nič skrajno spremenilo, mogoče sem se malce poredila, pač tako, kot se vsi čez zimo, ampak ko se pogledam v ogledalo, si preprosto nisem več všeč. Na fotografijah je še huje. Sekiram se, ker mislim, da tudi drugim nisem všeč (to leti predvsem na nasprotni spol). Kaj naj naredim, da se bo moja samopodoba izboljšala?

Neža

V: Ojla!

Vajina rubrika je res carska! Pišem vama prvič, saj do zdaj nisem potrebovala nasvetov.

Verjetno se vama zdi, da sem spet ena najstnica, ki ima problemov čez glavo, ampak ni tako. Zato pa imam en velik problem! Zaljubljena sem v simpatijo naj prijateljice!

Prijateljici sem pomagala, ji dajala nasvete, kako naj bo temu tipu všeč ... bla, bla, bla ... Kar naenkrat pa je ta tip postal všeč meni! In jasno je tudi, da sem jaz všeč njemu! Vse ostale sošolke so ga zafrkavale, pošiljale maile. Moj problem je pa v bistvu ta, da nočem užaliti naj prijateljice in da ne vem, kako povedati fantu, da mi je všeč?

Prosim objavita moj problem in mi nanj odgovorita! Še enkrat: carski sta!

X

O: Živ, Neža!

Takole ti bova svetovali. Kar se ti dogaja, je povsem normalno. Vsi imamo obdobja, ko smo si bolj ali manj všeč, torej nič takega, kar ne bi minilo. Malo se poglobi vase in se vprašaj, kaj točno te tako onesrečuje in kaj lahko narediš, da ne bi več bilo tako, kako lahko izboljšaš svoje počutje. Ali gre za frizuro, za barvo las, za nekaj kilogramov preveč, za vedno ista oblačila ipd.? Potem pa ukrepaj, delaj stvari, ki te osrečujejo, pa boš pozabila na zunanji izgled oziroma ta ne bo več tako pomemben, še bolje - sam od sebe se bo izboljšal. Srečni ljudje so lepi ljudje! Ni pa nujno, da tudi obratno, razumeš!?

O: Draga X:

Pozdravljena! Tale problem pa res ni kar tako, vendar se tudi to zgodi v življenju aktivne in luštne punce, kajne? Gre za + in - zadevo. Pravzaprav je precej preprosto - vprašaj se, kaj so tvoje prioritete, ali ti več pomeni prijateljstvo s to deklico, ali potencialen odnos s tem fantom, za katerega praviš, da si mu tudi ti všeč. Načeloma je lepo vztrajati in gojiti prijateljstva, ki so dolgoročno lahko vredna več in so bolj pomembna od ljubezenskih flirtov, če naju razumeš. Če je bil fant prijateljici prej všeč, ima ona prednost, niso pa zate vrata zaprta. Predlagava, da se pogovoriš z njo in sprejemaš take odločitve oziroma dejanja, ki ne bodo ogrozila vajinega prijateljstva. Fantov je veliko, prijateljic pa ponavadi bolj malo! Srečno.

Jaka Bevk - Šeki

Zanimiv, družbeno aktualen, drugačen Predlog strukture programa za mlade v ZTS

Osnovni taborniški program za mlade vključuje različne taborniške aktivnosti. Zanje velja, da morajo biti v skladu z namenom in temeljnimi načeli skavtstva, odražati interese mladih in biti vpete v okolje, v katerem delujemo.

Poleg te skladnosti morajo aktivnosti v največji možni meri izpolnjevati vse elemente skavtske metode: delovanje v skladu s prisego in taborniškimi zakoni, učenje z delom/aktivnostjo, delo v majhnih skupinah (vodov sistem), osebno napredovanje/rast, narava kot prostor za izvajanje programa, simbolni okvir in pomoč prostovoljcev kot vodij aktivnosti in vzgojiteljev. Več elementov je vključenih v aktivnost, bolj je aktivnost taborniška – bolj se razlikuje od aktivnosti drugih mladinskih organizacij.

Če razčlenimo zgornje zahteve, lahko ugotovimo, da moramo skozi program razvijati več dimenzij:

- **taborniško** (specifičen način življenja v naravi, »taborniške vrednote«, šege in navade ...);
- **osebno** (zadovoljevanje lastnih potreb, osebno napredovanje, rast in razvoj lastnih potencialov);
- **družbeno-socialno** (interakcija z okoljem, odnos do drugih, proces socializacije).

V tem duhu je nastal tudi predlog strukture programa, ki bi prispeval k razvoju in delovanju na večih področjih.

Struktura programa

Program za mlade sestavljajo tri področja:

1. Stalne dejavnosti – taborniške akcije. Izvajamo jih kot sestavni (obvezni) del vsakoletnega programa. Gre za oblike in tematska področja, ki se vežejo na življenje v naravi kot temeljna filozofija in identiteta taborništva v Sloveniji (in skavtstva v svetu).

Oblike: vodova srečanja, izleti, mnogoboj in druga tekmovanja, taborjenja, zimovanja, večdnevno bivakiranje, proga preživetja, gozdna šola, šege in navade ipd.

Vsebine: signalizacija, pionirstvo, bivanje v naravi, ognji, prehrana v naravi, orientacija, gibanje v naravi, lokostrelstvo, prva pomoč ipd.

2. Izbirne dejavnosti – taborniške

veščine. Izbirne dejavnosti predstavljajo veščine, saj jih člani izbirajo sami. Izbirajo jih glede na lastni interes.

Pri osvajanju veščin lahko vodnik izbira med naslednjimi oblikami:

- vodnik – član (vodnik usmerja člana individualno);
- vodnik – manjša skupina zainteresiranih članov (vodnik usmerja delo skupine);
- vodnik – vod (vodnik vzpodbudi celoten vod, da osvoji določene veščine).

Pri zadnjem principu je pomembno, da vodnik pridobi soglasje vseh članov, da so zainteresirani za posamezno veščino, pomembno pa je tudi, da ta večšina to omogoča in da vsak član s to kolektivno obliko osvajanja pridobi, ne pa izgubi, znanja, spretnosti in izkušnje. Vsebine in področja bodo opredeljena v prenovljenih taborniških veščinah.

3. Interesne dejavnosti – »taborniški projekti«. Interesne dejavnosti so tiste, ki nastanejo na podlagi širšega interesa članov in so povezane z opazovanjem in doživljanjem vsakdanjega življenja. Interes prihaja v vod spontano in se usmeri v neko dejavnost, ki je zanimiva za vse člane voda in prilagojena zmoglostim vseh članov (delitev vlog znotraj dejavnosti) in možnostim okolja za izvedbo.

Ker interesi in želje ter njihovo oblikovanje v interesno dejavnost nastajajo v vodu (in to samo v tem dotičnem vodu), te dejavnosti ne moremo vključiti v redne dejavnosti, ampak jih moramo obravnavati kot »unikum«.

Oblike: enkratne akcije, "taborniški projekt", kampanje, obiski ipd.

Tematska področja:

- Solidarnost, pomoč drugim: naravne katastrofe, postavljanje klopi, urejanje parkov, igrišč, barvanje zidov, pomoč ostarelim in prizadetim, pomoč na pokopališču.
- Kultura: obisk kino predstave, kulinarično popoldne, razstave, knjižnice, galerije.
- Šport: plezanje, odbojka, adrenalini-

ski park, rafting, konjereja.

- Človekove pravice, mir, medkulturno razumevanje.
- Globalno segrevanje, zaščita narave: zasaditev dreves, urejanje, čiščenje, obnavljanje parkov, učnih poti, zbiranje starega papirja in drugih obnovljivih surovin, zmanjševanje izpustov ogljikovega dioksida.
- Javne službe: gasilci, policija, zdravstveno osebje, socialno skrbstvo, občinski uradniki, sodniki.
- Sodelovanje: planinci, alpinisti, jamarji druge mladinske organizacije.

Pri tem ne gre za tri povsem ločena področja, temveč se glede na organizacijo in vsebino med seboj dopolnjujejo (npr. na taborjenju, ki je stalna dejavnost, člani osvajajo veščine in izvajajo del projekta, ki je vezan na spoznavanje okolja ali sodelovanje z lokalno skupnostjo).

Delitev je namenjena predvsem razumevanju, da je treba:

- dosegači uresničevanje namena in vzgojnega poslanstva skavtstva – neformalni vzgojni proces, prisega in zakoni, skavtska metoda (vidik organizacije, gibanja);
- dosegači razvoj posameznika in njegovih potencialov (vidik posameznika);
- dosegači vraščanje mladih v okolje, v katerem živijo, njihovo senzibilizacijo in prevzemanje aktivne vloge pri ustvarjanju »boljšega sveta« (družbeni vidik).

Pri oblikovanju programa je treba spoštovati tri vodila:

- Dejavnosti morajo v čim večji meri potekati v naravnem okolju.
- Podlaga za učenje so konkretne izkušnje članov.
- Napredovanje na podlagi lastne dejavnosti, torej dejavnosti člana.

Naslednjič:

sistem stopnjevanosti programa za mlade.

P. S.: Članek odraža moj pogled in ne nujno mnenj ter stališč organov ZTS.

Barbara Bačnik - Bača

Samo Vodopivec

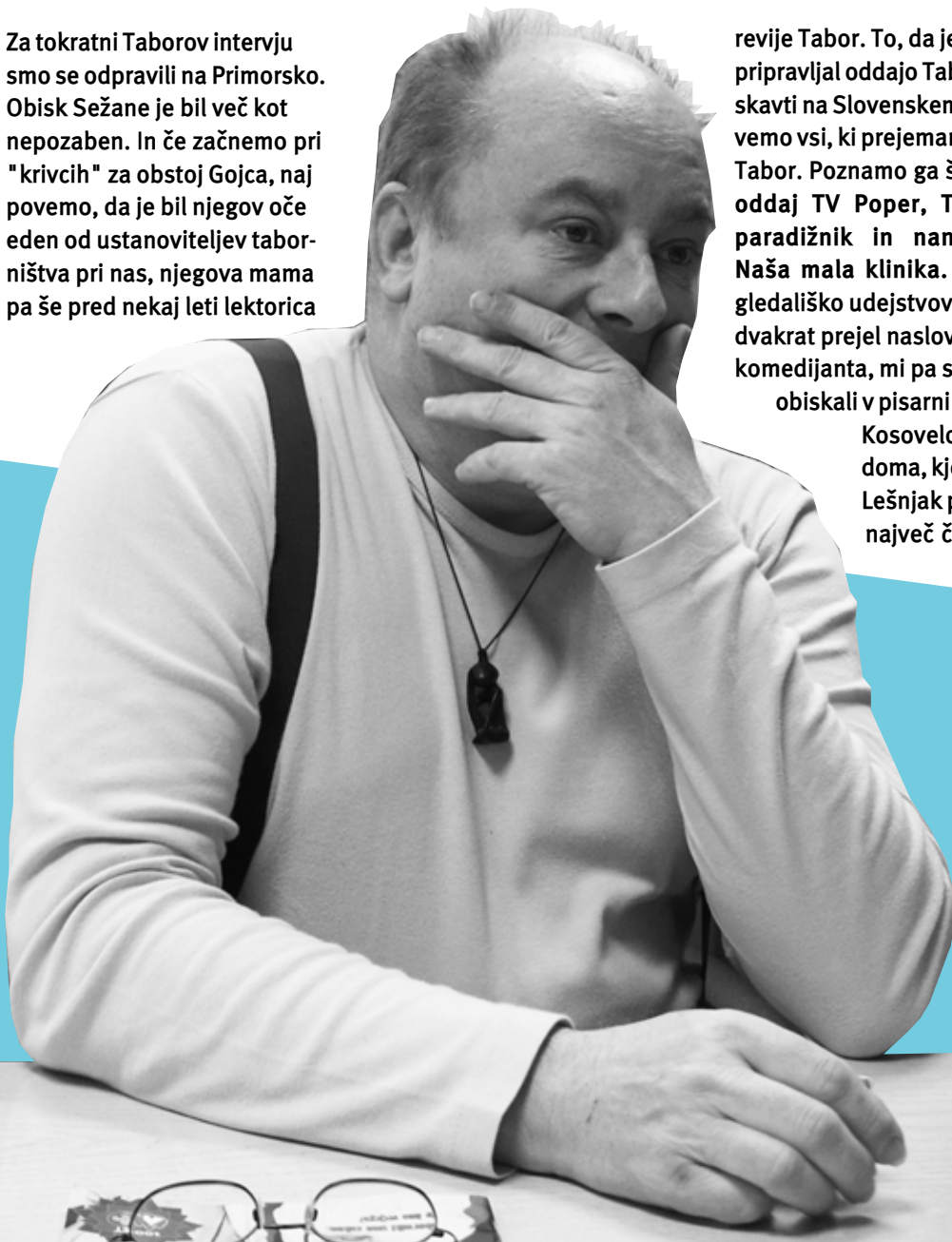
INTERVJU

GOJMIR LEŠNJAK - GOJC

"Vse je bilo prvič pri tabornikih!"

Za tokratni Taborov intervju smo se odpravili na Primorsko. Obisk Sežane je bil več kot nepozaben. In če začnemo pri "krivcih" za obstoj Gojca, naj povemo, da je bil njegov oče eden od ustanoviteljev tabornišтва pri nas, njegova mama pa še pred nekaj leti lektorica

revije Tabor. To, da je Gojc pripravjal oddajo Taborniki in skavti na Slovenskem, verjetno vemo vsi, ki prejemamo revijo Tabor. Poznamo ga še iz oddaj TV Poper, Teater paradižnik in nanizanke Naša mala klinika. Za svoje gledališko udejstvovanje je dvakrat prejel naslov žlahtnega komedijanta, mi pa smo ga obiskali v pisarni direktorja Kosovelovega doma, kjer Gojmir Lešnjak preživi največ časa.

Kdo vas je navdušil za taborništvo?

Pri nas smo taborniška družina, moj oče in mama sta se spoznala pri tabornikih in sem tako rekoč že na svet prišel kot tabornik. Svojo prvo ženo sem spoznal pri tabornikih, tako da je bilo vse prvič pri tabornikih.

Kaj vam je taborništvo dalo za življenje?

Vse. Prepričan sem, da je taborniška organizacija, v kolikor obstaja popolnost, najbolj popolna mladinska organizacija. To pa iz preprostega razloga, ker ima najširši program od vseh možnih obšolskih dejavnosti, ker lahko vanj vključiš prav vse, kar obstaja na tem svetu. Od zbiranja znamk pa do gorništv. Verjamem, da gre organizacija po teh poteh naprej, ker jo še vedno vodijo ljudje, ki jih dobro poznam in s katerimi smo veliko skupaj preživeli. Nekaj časa sem namreč aktivno sodeloval pri inštruktorskih tečajih. Morda bom še, če bo čas dopuščal in bom spet povabljen. Všeč mi je tudi to, da taborniška organizacija ni ideološko obremenjena, kot je skavtska, kamor se je vpletla religija. Taborniška organizacija kljub temu, da je včasih v njenih zakonih pisalo, da temeljimo na načelih NOB-ja, dejansko ni bila nikoli obremenjena z ničemer drugim kot z naravo.

Bi znali naštetati nekaj taborniških zakonov? Se kakšnega danes še držite?

Tabornik živi. Zdravo!!! Ne vem, če bi jih ravno znal naštetati. Seveda se jih držim, tako kot se kot eden redkih nekristjanov držim krščanskih zakonov, medtem ko se jih mnogi katoliški dostojanstveniki ne držijo in je njihovo početje moralno vprašljivo. Celu kaditi sem nehal, ali pa vsaj prekinil za določen čas.

Zaradi protikadilskega zakona, ki ga je uvedla država?

Ne, jaz sem to naredil že leto dni prej. Tak zakon mene kvečjemu vzpodbudi, da bi začel nazaj kaditi, vendar imam rajši sebe kot tovrstno preverjanje in "bildanje" ega.

Občudovanja vredno je navajanje mladih na samostojnost, odgovornost do sebe in drugih.

V naših vrstah se radi pohvalimo z organizacijo taborjenj. Kaj pa je vam ostalo najbolj v spominu?

Mislím, da je prav tako pomembna vsa priprava na tabor. Vsi sestanki, izleti, ki so med letom, vse intenzivne priprave na taborjenje. Občudovanja vredno je navajanje mladih na samostojnost, odgovornost do sebe in drugih.

Kaj mislite, kakšni so taborniški sestanki danes?

Pojma nimam. To najboljše veste vi. Mi smo se takrat pripravljali na razno razne veščine, imeli priprave na posamezne akcije, na določene zahtevnejše taborniške igre, ali pa smo pridobivali znanje iz orientacije, signalizacije.

Sreča je tisto, kar predstavlja največ v življenju. Ko vidiš srečne ljudi, te to polni in ti vrača energijo, ki si jo dal.

Kako pa je bilo pripravljati oddajo Taborniki in skvti na Slovenskem? Ljudje večinoma niti ne vedo, kakšna je razlika med taborniki in skvti.

Na podlagi članstva sem se odločil za to oddajo in želel sem biti kar se da pošten do obeh organizacij, ki sta si po osnovnem programu zelo sorodni. Takrat sem se pravza-

prav tudi sam prvič družil s katoliškimi skvti in kar me je prijetno presenetilo, je bilo to, da smo edino pri skvutih prepevali partizanske pesmi. Veliko smo se pogovarjali o veri, kar me je tudi zasebno zanimalo, kako se mladi odločajo, da postanejo verniki. Meni je namreč oče rekel: "Ko boš polnoleten, se boš odločil, ali boš hodil v cerkev, ali boš verjel v boga." Me je pa motilo, ker nisem bil vajen obredov, da smo se morali ustavljati in moliti. Zame je molitev kot meditacija, intimna in osebna stvar, vsi molimo, tudi tisti, ki smo na nek način neverni in ne verjamemo v institucionalizirane bogove. V mojih očeh je to "bremzalo" potek njihovega dogajanja, ampak v redu, jaz to spoštujem in sprejemam.

Pri skvutih mi je bila všeč njihova disciplina, že kar samodisciplina, odgovornost do skupine, programa. Mogoče so taborniki za moj občutek, vsaj v skupinah, s katerimi sem bil v stiku, bolj razpuščeni. Želel bi si več te odgovornosti, predvsem zaradi varnosti. Ampak to so

majhne razlike. Generalen pristop do sveta tako ostaja zelo podoben pri obeh skupinah. Gre za podobne ljudi, ki z istim namenom vstopajo v te organizacije, da bi se družili, zabavali, spoznavali. Ker je pri nas že šola narobe zastavljena in nihče ne pride nikamor, da bi se kaj naučil. Zelo redki so taki.

Če preidemo na vaše okolje. V kaj verjamete, ko ste na odru?

Z odrom je pa tako: Gojc ostane v garderobi, tisti drugi gre pa na oder. Kar je zelo pomembno pri tem, je, da se Gojc hitro polasti nazaj svojega telesa, ko se tisti možakar (lik) vrne nazaj v garderobo. Saj če bi ostal nekdo drug, potem me lahko samo še v Idrijo ali kam drugam odpeljejo.

Je zaradi vaše medijske prepoznavnosti delo direktorja Kosovelovega doma lažje ali celo težje?

Mogoče je pri navezavi kontaktov lažje, dosti težje pa je takrat, ko moramo delavci kulturnih institucij razmišljati, kako priti do finančnih sredstev, da bi dvignili kvaliteto ponudbe in uslug, da bi tehnično izboljšali tako veliko hišo kot je Kosovelov dom. To je naporno. Mogoče lahko nekdo, ki ni medijsko prepoznaven, doseže več.

Danes gre povsod za timsko delo. Kako je s tem, ko pa ste igralci navadno individualisti?

Jaz sem timski človek. Eno monodramo sem naredil v življenju, pa še ta je bila timsko delo. Na odru si fizično sicer sam, še vedno pa imaš tehnika, garderoberko, maskerko. Za tabo vedno stoji tim. Če si sposoben organizirati vrhunski tim, temu sledijo vrhunski rezultati. Če ti to ne uspe, je boljše iti za samotarja.

Ker je pri nas že šola narobe zastavljena, nihče ne pride nikamor, da bi se kaj naučil. Zelo redki so taki.

Vam motivacija sebe in drugih pri tem ne dela težav?

Motivacija je zadovoljno občinstvo, tako v direktorovanju kot igrilstvu. Tudi pri tabornikih je to zadovoljno članstvo. Sreča je tisto, kar predstavlja največ v življenju. Ko vidiš srečne ljudi, te to polni in ti vrača energijo, ki si jo dal.

Kako nastaja ponudba Kosovelovega doma? Ali slovenska gledališča dobro sodelujejo med seboj?

Zelo dobro. Lani smo ustanovili Zvezo kulturnih domov Slovenije, v kateri je trenutno deset najpomembnejših kulturnih domov. Ena stvar so abonmaji, ki ponujajo najširši spekter vseh kulturnih dobrin, od gledališča, koncertov klasične glasbe, jazz glasbe, otroških, lutkovnih in gledaliških predstav, potem pa so tu še likovne in kiparske razstave, izdajanje publikacij in organizacija proslav, obletnic in predstavitev društev, ki delujejo na določenih (naših) območjih. Imamo pa eno prednost. Mi dejansko lahko svojemu občinstvu ponudimo tisto najboljše, kar v Sloveniji obstaja, v kolikor spretno sestavimo svoje abonmaje.

Če se dotaknemo še filmskega platna oziroma televizije, pogrešate Našo malo kliniko?

Ja, mislim, da jo bomo res pogrešali. To je tako kot v šoli, s katere smo navajeni na 45-minutne ure. To nam je privzgojeno. Tako smo bili tudi mi naravnani na tri mesece, ko smo se za deset dni dobili. Ko bodo ti trije meseci zopet minili, se

bo začutila ta kriza. Vendar, gremo naprej! Tudi Djuro baje pripravila nekaj novega in se bomo lahko čez kako leto spet skupaj veselili. Upam.

Vam je film ljubši od odra?

To je tako, kot če te jaz vprašam, ali greš rajši z avtom, letalom ali vlakom. To so popolnoma različne stvari. V Ameriko je boljše iti z letalom, v Maribor pa z vlakom. Vse je pa fajn.

Kaj za vas osebno predstavlja uspeh v življenju?

To, da uspeš, pomeni, da si se nečesa zato tudi lotil - z namenom, da uspeš. Če si uspel, pa odločajo drugi. To je filozofsko vprašanje. Pomeni, da si prišel do nekega cilja.

Kakšni smo po vašem mnenju Slovenci?

Slovenci smo super, edino za politiko nismo. Imamo velike strokovnjake, znanstvenike, vrhunske in svetovno priznane umetnike, tudi talentirane športnike. Med politiki so pa le redki kaj vredni.

Za konec se dotaknimo še Sežane, vašega zavetja. Kako bi nekemu prišleku, tujcu ali Slovencu, pokazali Kras?

Občutiti mora energijo Krasa. Ta prostor je izjemno kontroverzen z več strani. Prvič, ker nima vode in ima največ vode na svetu. Ker leži na vodi, povsod pod nami se pretaka voda. Na površju je ni. Kras je kontroverzen, ker je to najlepši kraj na svetu, kadar sije sonce, in ker je to najbolj depresiven kraj na svetu, kadar je slabo vreme. Kras ima domačine, ki so zopet popolnoma kontroverzni. Od zunaj so kot kraška zemlja - trdi in nedostopni, ko pa uspeš priti vanje, tako mehke duše in radodarnih ljudi na svetu ne boš našel. Tisti, ki pride na Kras in to doživi, bo tudi razumel.

Tabor na obisku

Rodove akcije

V preteklosti je rod imel dve akciji, ki sta bili namenjeni drugim rodovom, to sta bili Bela sled (orientacijsko tekmovanje) in Čičev memorial (mnogoboj, ki je bil hkrati največja akcija, ki so jo zmajevci priredili in je bila namenjena vsem rodovom), vendar sta zaradi menjave vodstva in nezainteresiranosti nekako potonili v pozabo, ampak zmajevci obljublajo, da se bosta kmalu vrnila.

Danes imajo veliko zanimivih in atraktivnih akcij, ki so namenjene le članom Zmajevega rodu in so zelo dobro obiskane:

RIFLETOV MEMORIAL: Prirejajo ga v spomin na njihovega nekdanjega člana, starešino Rafaela Kalana - Rifleta, ki je bil znamenit ljubljanski tabornik, zelo aktiven pri MZT in ZTS ter je za Zmajev rod opravil veliko neprecenljivega dela, česar se bodo Zmajevci za vedno spominjali. Zato na začetku aprila, ko ima Rifle rojstni dan, priredijo vsakoletni tradicionalni pohod.

JESENOVANJE: Akcija, ki traja štiri dni in je njihova najbolj obiskana akcija. Namenjena je vsem MČ, GG in PP. Podobna je zimovanju, le da poteka med jesenskimi počitnicami.

ROP: Rodovo orientacijsko prvenstvo, ki poteka vsakič na drugem hribu Ljubljane (hrib Rožnik, Vrhovci).

ZATZ - Zmajevska akademija taborniških znanj: Na akciji potekajo popoldanske delavnice med tednom, kjer člani pridobivajo različna taborniška znanja.

KOSTANČKANJE: Enodnevnna akcija, ki je namenjena jesenskim radostim (pečenju kostanja, igram, klepetu).

RAFTING NA KOLPI: Štiridnevno raftanje.

TABORJENJA: Vsako leto je največja akcija poletni tabor, ki običajno traja deset dni. Za seboj imajo že kar nekaj lepih krajev in dogodivščin, kjer so taborili (Kolpa, Bovec, Trstenik pri Kranju, Krka, Škofja Loka, Logatec, Cerknica). Trikrat so taborili tudi s tremi ljubljanskimi rodovi (RRZ, RDV, RR). Ta taborjenja so se izkazala kot nekaj zelo pozitivnega in uspešnega, saj so člani različnih rodov med seboj navezali in stkali prava prijateljstva, ki še danes trajajo, prav tako pa so se drug od drugega veliko naučili.

Sicer pa rod čez leto izpelje veliko **RODOVIH IZLETOV**.

Zmajev rod Ljubljana

Rodovi sestanki, seje

ZR pokriva štiri ljubljanske osnovne šole: Ledino, Toneta Čufarja, Vodmat, Prule. Ker v rodu nimajo svojih lastnih prostorov, rodovi sestanki potekajo v šolskih prostorih.

Seje, razna izobraževanja in predavanja pa potekajo v prostorih Mladinskega sveta Ljubljana, kjer so jim odstopili sobo.

Propagandne akcije, propagandni material

Zmajevci imajo svojo spletno stran na naslovu <http://www.zr.rutka.net>, na kateri so objavljene sveže novice, galerija slik, predstavitev rodu, zgodovina, seznam akcij, forum.

Izdajajo glasilo Zmaji. Na leto izidejo tri številke z bogato vsebino, ki jim je priložena veliko slikovnega gradiva. Glasilo je dobro grafično zasnovano in ima posebno rubriko Avtovju (kar pomeni avtointervju in je najbolj egocentrična oblika intervjuja, pri kateri gre za lahkotno kramljanje s samim seboj).

Propagandne akcije potekajo vsako leto na začetku septembra. Pred šolo postavijo šotore, razdelijo propagandne publikacije, prikažejo taborniški način življenja, kroje, se igrajo štafetne igre in izvajajo razne delavnice.

Za vse nove člane in njihove starše priredijo spoznavni izlet, na katerem lahko malo bližje spoznajo, kaj pomeni biti tabornik.

Letos bodo zmajevci prvič priredili podelitev posebne slavnostne nagrade Zmaj. Nagrade bodo podelili članom za posebne dosežke, za povratek, za perspektivne člane. Nagrade bodo kipi v obliki rodovega simbola, zmaja.

Ob 55. obletnici svojega delovanja so se še posebej izkazali. Natisnili so majice, pripravili razstavo oziroma dražbo fotografij, posneli film o rodovi upravi, v katerem so prikazali rod v preteklosti, sedanjosti in kakšne cilje imajo za prihodnost, povabili starejše člane in pripravili pester program.

Je najsta
daljnega
zbor je 4
Viktorja
nadaljnje
zmaj, po

Nasmeh na ustih že od leta 1951

Prvi rod v Ljubljani in peti v Sloveniji, ustanovljen leta 1951 in uspešno deluje že dobrih 57 let. Občni 1. novembra 1951 za prvega starešino rodu izvolil Svoja, ki je rodu omogočil dobro odskočno desko za uspešno delo. Rodov prepoznavni znak je ljubljanski katerem se rod imenuje in je simbol Ljubljane.

Tabor v Nemčiji

V letu 2007 so se na poletni tabor odpravili v Nemčijo, natančneje v dolino Brexbachtal, na mednarodni tabor IMWOJ - Whisperville. V Nemčijo so odpotovali vsi GG, PP in grče. Tabor je bil zasnovan tematsko, na njem so potekale razne delavnice in druge dejavnosti. Udeležili so se ga taborniki iz sedmih držav, na taboru pa so praznovali tudi stoletnico skavtstva.

Struktura rodu

MČ: 30 - 4 vodi
GG: 30 - 4 vodi
PP: 6
GRČE: 5
SKUPAJ: 71

Vodstvo rodu

STAREŠINA: Matej Maček
NAČELNIK: Svit Senkovič
ROČNI BLAGAJNIK: Marjan Maček
TAJNIK: Marjan Maček
GOSPODAR: Marjan Maček
PROPAGANDIST: Primož Papič
MČ VODNIKI: Miloš Likovnik, Primož Papič, Lea Lipovšek, Gaja Vodeb, Svit Senkovič, Marjan Maček
MČ POMOČNIKI: Naja Tratnik, Nina Bergoč, Eva Jakopič, Matej Čibej, Anže Ivančič
GG VODNIKI: Tea Jarc, Marjan Maček, Svit Senkovič

Pogovor z načelnikom Svitom Senkovičem

Pravite, da se v rodu ne soočate z upadanjem članstva, prav nasprotno, članstvo se viša. Kaj delate v rodu, da je članstvo vedno večje?

Nekaj časa smo imeli veliko težav s članstvom, ker je padalo. Nato pa so se zamenjale generacije, rodova uprava se je popolnoma spremenila in prenovila. Obrnilo se je tako, da smo dobili veliko mladega kadra, tako da imamo zdaj zelo mlado, uspešno rodovo upravo, njen najstarejši član šteje šele 25 let. Naš glavni in največji adut so mladi, ki postajajo vodniki. V njih vložimo zelo veliko truda in znanj. Z novimi kadri delamo načrtno. Pripravljamo jim različne motivacijske vikende, ponujamo jim enoletno prakso pomočništva pri vodniku, kjer si pridobijo velikanske izkušnje, ki jih kasneje lahko pri svojem delu uporabijo.

Ali delate na tem, da bi si pridobili svoj lasten prostor, kjer bi izvajali sestanke in imeli seje?

Nekaj smo se že pogovarjali v rodu, da bi bilo lepo imeti svojo sobo, vendar praktičnega koraka še nismo naredili v tej smeri. Bomo pa vsekakor najprej poskusili na Mestni občini Ljubljana in na četrtini skupnosti Center.

Neža Zajc
arhiv ZR

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Pomlad se bliža, narava se že prebuja. V naravi si lahko pripravimo veliko zanimive hrane. Upam, da so kotlički že pripravljene in očiščeni za vodovo kuhanje. Morda pa bo kdo opravil večino kuharja.

Pa še recepture:

Juha

Potrebujemo: 1/2 litra vode, 10 žlic narezanih listov trobentice, 2 žlici olja, 1 žlico moke, 5 žlic narezanih listov čemaža, ščepec suhega timijana ali 1 žlico sveže narezane materine dušice, sol in poper po okusu.

Na maslu

Potrebujemo: 20 gomoljev očiščenega topinamburja, 5 jedilnih žlic olja, svežo narezano materino dušico, sol po okusu.

Narezan topinambur prekuhamo v slanem kropu. Odcejenega stresemo v ponev z oljem, ko je opečen ga potresemo z materino dušico. Še toplega ga postrežemo k različnim jedem.

Prikuha

Potrebujemo: 10 pesti trobentičnih listov, 5 žlic olja, 2 pesti čemaževih listov, 1 jedilno žlico moke, malo mleka, sol po okusu.

Priprava: Liste dobro operemo in odcedimo. V malo vode jih do mehkega dušimo. Potem jih drobno narežemo in nasekljamo. Čemaževe liste drobno narežemo in na olju prepražimo. Dodamo nasekljane trobentične liste, potresemo z moko, zalijemo z vodo, v kateri smo liste pred tem skuhalo in začinjemo. Če želimo, da je prikuha milejša in boljša, dodamo še malo mleka.

Solata

Potrebujemo: 3 pesti trobentičnih, regratovih in čemaževih listov.

Priprava: Operemo, drobno narežemo, dodamo olivno olje, jabolčni kis in sol ter dobro premešamo. Za boljši okus lahko skuhamo dva cela krompirja in ju še topla umešamo v solato.

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Milo iz časov naših babic

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

Sestavine:

- goveji loj ali svinjska mast;
- »langenštajn« (lužni kamen), verjetno ga ni več mogoče dobiti, zato uporabite koncentrirano kalijevo bazo;
- etanol.

Na ognju stopite loj ali mast, dodajte kalijevo bazo in etanol. Vse skupaj dobro premešajte. Da bo milo lepše dišalo, lahko dodate čaj iz zelišč. Včasih so milu dodajali bukov pepel.

Opozorilo!

Milo kuhajte v spremstvu staršev ali odraslih oseb!

Astronomija

Astrologija in Kačenosec, ta nesrečni trinajsti znak

V zadnjem času je predvsem na internetnih straneh in v nekaterih slovenskih tednikih občutili ponoven porast "nestrpnosti" med astrologi in astronomi. Gre za golo dejstvo, da astrološke razlage in napovedi temeljijo na astroloških kartah, ki dajejo navidezno različne rezultate od astronomskih. Tako na primer astrolog pravi, da je Luna v Ovnu, astronom pa mu jo v istem trenutku pokaže na nebu v Ribah.

V čem je pravzaprav problem? Astrologija pozna 12 znamenj (znakov), skozi katera potujejo Sonce, Luna in planeti. Astrologija ne sloni na znanstveni osnovi in je zasnovana na podlagi izročil ter veraževanja. Astrologija uporablja astronomijo le kot oporo za izračun astroloških kart. Vendar pa ima astrologija nebesna znamenja drugače vpeta v koordinatni sistem kot astronomija svoja ozvezdja. Tako ostanejo enaka le imena znamenj, ki pa prostorsko ne sovpadajo z dejanskimi ozvezdji.

Problem je torej različno izhodišče in ne napaka v izračunu. Podobno, kot če bi Štajerca in Prekmurca vprašali, kdo od njiju je na drugi strani Mure.

Pri vsakem koordinatnem sistemu se že na začetku srečamo s problemom, katero točko izbrati za izhodišče. Seveda tisto, ki bo najbolj "pri miru" in bo vedno "tam". In kje je to "tam"? Če še malo bolj dražimo naše možgane, bomo kmalu spoznali, da brez upoštevanja relativnosti ne pridemo nikamor. Pa smo "tam"! Če "čebula" ne bi imela "če", bi bila "bula".

Tako so astrologi za svoje potrebe izbrali za izhodišče "nič stopinj Oвна" in ga vezali na "pomladišče". Pomladišče je točka na nebu, kjer se Sonce nahaja natanko ob spomladanskem enakonočju. A Zemlja se s svojim vrtenjem ne zmeni za izhodišča, ki so jih določili astronomi ali astrologi. Tako se pomladišče približno vsakih 2150 let (en eon) premakne za en astrološki znak in s tem poveča razliko med astrološkimi znamenji in dejanskimi ozvezdji.

In kaj je s Kačenoscem? Ta je vedno bil in (skoraj) vedno bo (tudi zvezde same se premikajo, vendar mnogo bolj počasi). Ker pa je 13 praštevil in je zato dokaj nerodno za astrološke izračune, so si astrologi namesto 13 raje izbrali 12 znamenj. Razdelili so 360-stopinjski krog na 12 enakih delov in jih poimenovali z ozvezdji, ki so ob koncu "Ovnove dobe" (okoli leta 100 pred našim štetjem) približno ustrezali dejanskemu položaju zvezd. Zdaj smo nekako ob koncu "dobe Rib", pomladišče pa se že počasi približuje Vodnarju. Bliža se nam novi eon: "Vodnarjeva doba".

Naši predniki so imeli res bujno domišljijo, da so sicer po nebu naključno razmetane zvezde povezali v podobe in poimenovali ozvezdja. Na sliki so prikazana ozvezdja severnega, torej "našega" neba. Vir: <http://universe-review.ca/lo8-21-constellation.jpg>

Matevž Brataševac

Zimski bivaki

Snežna kupola

2. del

Pri gradnji kupole zložimo na kup vso opremo, ki jo imamo. Na vrh opreme zložimo veje. Čez kup vržemo debelo plast snega in jo steptamo ter zgladimo. Ko je plast zamrznjena, namečemo še eno plast snega, ga steptamo in zgladimo. Ta postopek ponavljamo, dokler ni naša stena debela vsaj en meter. V tako debelo steno po celi površini vbodemo 60 cm dolge palice in počakamo, da bivak dobro zamrzne. Ko bivak zamrzne, naredimo na zavetrni strani luknjo za vhod in iz bivaka vzamemo vso opremo. Nato začnemo z luščenjem stene od znotraj navzven. Luščimo toliko časa, da pridemo do 60 cm dolgih palic, ki smo jih prej vstavili. Nato si uredimo dno v najmanj dveh ravneh (prostor za iztekanje CO₂). Če v bivaku kurimo, moramo narediti še dimnik. Čez noč moramo v bivaku vsako uro izvleči eno palico.

Ko se pozimi odločimo za bivak, moramo biti prepričani v svoje sposobnosti za preživetje v ekstremnih pogojih, saj se lahko nedolžno bivačiranje sprevrže v tragični dogodek!

Iglu

Ko postavljamo iglu, moramo imeti na razpolago zmrznjen sneg, saj je drugače gradnja skoraj nemogoča. Za postavljanje si izberemo ravno podlago, v sneg narišemo krog s premerom 2 metrov (za eno osebo). Sneg v krogu steptamo ali ga odmečemo, da dobimo trdo podlago. Ko smo steptali podlago, začnemo z rezanjem sneženih blokov. Najbolj uporabno orodje za rezanje blokov je lopata, če je nimamo, lahko uporabimo žago (lisičji rep), smučii ipd. Bloki morajo biti dolgi od 60 do 70 cm, visoki 50 cm, široki od 25 do 50 cm. Bloke začnemo skladati po že prej začrtani črti v krog. Pomembno je, da iglu gradimo z notranje strani! Ko končamo prvi krog, začnemo skladati drugi krog blokov v spiralo in tako dobimo eskimski iglu. Bolj kot se bomo bližali vrhu postavljanja, težje bo. Ob zadnjih blokih mora notranji graditelj držati bloke snega in graditelj, ki je zunaj, položi na vrh iglujke sklepni blok, ki drži cel iglu skupaj. Vsi bloki se morajo prilegati, da v iglujku ni rež. Ko končamo s postavljanjem, zgladimo robove in si na zavetrni strani izrežemo vhod. Vhod iglujke ne sme biti višji od 60 cm. Na vhod si z enakim postopkom vgradimo vetrobran, ki naj bo zavrt na levo ali desno, da veter ne piha direktno v iglu. Iglu zgladimo, na njega namečemo sneg za boljšo izolacijo. Za spanje v iglujku si uredimo še ležišče iz smrekovih vej, šotorke, armafleksa. Če prenočimo v bivaku moramo biti dobro opremljeni (dobra spalna vreča). Iglu si lahko segrejemo tudi s svečo.

Iglu je v snegu najboljši bivak, vendar pa nam vzame veliko časa za gradnjo. Zato moramo dobro premisliti, kakšen zimski bivak si bomo naredili.

Ker bivaki iz snega ne prepuščajo zraka, je lahko prenočevanje v takih bivakih nevarno, saj obstaja možnost zadušitve z izdihanim ogljikovim dioksidom (CO₂).

Kjer se začenja Kras

Če se peljemo mimo Vrhniko, se lahko pri Močilniku ustavimo le za hip, da se malo spočijemo, vendar pa je v okolici dovolj zanimivosti, da lahko tukaj preživimo zanimiv dan.

Voda izkoristi vsako špranjo za pobeg iz podzemlja.

Obisk sedmega 'izvira' reke, ki svoj tok začne pod Snežnikom kot Trebuhovica, konča pa z izlivom v Savo kot Ljubljanica, je najbolj zanimiv po deževju. Takrat namreč vode privrejo na dan prav iz vsake špranje v skalnatih stenah in tleh. Že Cankar je po pripovedovanju v bližini postavil tablo, na kateri piše, da se tukaj začenja Kras.

Parkiramo na velikem parkirišču pri gostišču (iz smeri Ljubljane moramo do konca Vrhniko, sledimo oznakam), v njegovi neposredni bližini si ogledamo izvira Mali in Veliki Močilnik. Prav zanimivo je opazovati, kako povsod pod potjo voda sili na površje, že čez nekaj metrov pa iz številnih komaj zaznavnih izvirov nastane deroča reka.

Če bomo ob gostišču nadaljevali pot po makadamski cesti, imamo več možnosti za sprehod. Lahko zavijemo kmalu desno v gozd, kjer lahko po številnih gozdnih poteh (neoznačena pot, vendar lahka orientaci-

Lesen most na poti k Okencema.

Veliko Okence - vode pridejo na dan izpod strme skalne stene.

ja) obhodimo izvir Močilnik in si ga z vrha skal ogledamo še v ptičji perspektivi. Ob poti bomo našli tudi iz Vrhniko viden spomenik padlim borcem.

Če pa po makadamski poti nadaljujemo s hojo in na prvi asfaltirani cesti zavijemo desno, bomo čez dvajset minut prišli do Retovja (oznake) in lesenega mostu. Če ostanemo na istem bregu, bomo malo naprej našli nov izvir, Veliko Okence, če gremo čez most, mimo plezalne stene, pa bomo tik pred naseljem prišli do Malega Okenca. Okenci sta še bolj zanimivi kot Močilnik, saj vode pridejo na površje pod visoko skalno steno, ob večjem deževju pa je izvir tako močan, da bruha vodo na sredini jezercu do pol metra visoko. Ker se jezerce nadaljuje v potopljen jamski rov, so se slovenski potapljači že leta 1939 prvič potopili in premagali 4-metrski sifon. Izliv je bil še večji kot danes,

saj so uporabljali preprosto, doma narejeno potapljaško opremo, zrak pa so potapljačem dovajali kar z ročno tlačilko za avtomobilske gume.

Sprehod lahko podaljšamo po lastnih željah, ogled vseh večjih izvirov pa nam bo vzel približno uro časa. Če imamo še vedno čas, si lahko ogledamo tehniški muzej v nekaj kilometrov oddaljeni Bistri, izvire v

Že takoj pri izvihu deroča Ljubljanica.

bližini ter Borovniški pekel ali težje dostopno ledenico pod Krimom. V Bistri je tudi krožna gozdna učna pot, ki so jo uredili in označili menihi, ki so nekoč bivali v samostanu v Bistri. Že v Vrhniko pa ne smemo pozabiti na Cankarjev klanec z rojstno hišo, po katerem se pride na griček z zanimivo cerkvico. Zatorej hitro pot pod noge in gremo na izlet!

Malo Okence izvira tik pod potjo.

Naloga s podano časovnico (vir: ROT 2007)

Tabornik Miha, navdušen mladi orientacist, je bil na obisku pri Mramorju (26,18). Od tam se je odpravil na KT tako, da je šel najprej do bližnjega izvira, od tam pa direktno po azimutu v smeri 142,22°. V tej smeri je hodil 17 minut in 15 sekund, kar je ravno toliko, kolikor znaša časovnica. Izračunal je še, da se je v povprečju na vsakih 100 metrov dvignil za 13 metrov.

Pomoč: Časovnica se računa tako, da se za vsake 4 km prehojene poti porabi 1 uro ter za vsakih 400 m dviga tudi 1 uro.

Najprej podano smer pretvorimo v stopinje in narišemo azimut na zemljevid. Nato izračunamo razdaljo x iz časovnice t . Časovnica se računa tako, da se seštejajo časi, potrebni za prehojeno razdaljo, ter časi, potrebni za premaganje vzpona in spusta na tej razdalji. Ker spusta nimamo (to je bilo pri nalogi razvidno iz zemljevida), se časovnica pri tej nalogi izračuna po enačbi:

$$t = t_1 + t_2$$

t_1 ... čas, potreben za premaganje razdalje

t_2 ... čas, potreben za premaganje višine

Ker vemo, da v 60 minutah naredimo 4000 metrov, potem je čas, ki ga potrebujemo za x metrov, enak:

$$t_1 = 60[\text{min}] \frac{x[\text{m}]}{4000[\text{m}]}$$

Matic Cankar

Vrisovanje

Za premaganih 400 višinskih metrov tudi potrebujemo 60 minut. Torej drugi člen t_2 dobimo iz pridobljene višine h tako:

$$t_2 = 60[\text{min}] \frac{h[\text{m}]}{400[\text{m}]}$$

Višina h ni direktno podana, vendar se podatek o njej skriva v podatku o povprečnem dvigu na poti. Torej prehojeno višino h izrazimo iz razdalje x :

$$h = x[\text{m}] \frac{13[\text{m}]}{100[\text{m}]}$$

Vse enačbe združimo in dobimo:

$$t[\text{min}] = 60[\text{min}] \frac{x[\text{m}]}{4000[\text{m}]} + 60[\text{min}] \frac{x[\text{m}] \cdot 13[\text{m}]}{100[\text{m}]} \cdot \frac{1}{400[\text{m}]}$$

$$17,25[\text{min}] = 60[\text{min}] \cdot x[\text{m}] \cdot \left(\frac{1}{4000[\text{m}]} + \frac{13[\text{m}]}{40000[\text{m}]} \right)$$

$$17,25 = \frac{6 \cdot x[\text{m}] \cdot 2,3}{400}$$

$$x[\text{m}] = 500\text{m}$$

Razdaljo x le še nanesemo na odmerjeni azimut in naloga je končana.

Zakaj ločevati odpadke?

V Sloveniji vsako leto odložimo 700.000 ton komunalnih odpadkov, skupno pa na naša smetišča odložimo okoli 3 milijone ton odpadkov. Pri nas imamo 53 legalnih odlagališč odpadkov in okoli 1.500 črnih odlagališč, na mnogih najdemo tudi sode z nevarnimi odpadki.

Zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da količina odpadkov vsako leto naraste za 1,7-2 %. To je posledica modernega načina življenja. Količina odpadkov narašča tudi z razvitostjo države. V nerazvitem svetu odložijo okoli 50 kilogramov komunalnih odpadkov na osebo, v Ljubljani med 300 in 400 kilogrami odpadkov na osebo, v ZDA pa kar 1500 kilogramov odpadkov na osebo.

Z ločevanjem odpadkov lahko dosežemo veliko in na vodovem sestanku lahko o tem poučimo naše člane - s praktičnimi primeri in pogovorom. Kar 50 % odpadkov lahko recikliramo. Ta števila še bolj naraste, če kompostiramo organske odpadke.

- Ena tona papirja ohrani 17 dreves in 40 kubičnih metrov čiste vode.
- Recikliranje pločevink privarčuje 95 % energije, potrebne za pridelavo aluminija iz rude.
- Ena tona reciklirane plastike ohrani dve toni nafte in veliko energije.

Navodila za razvrstitev embalaže v zabojnike na ekoloških otokih

Pred oddajo je priporočljivo plastično in kovinsko embalažo stisniti, treba jo očistiti vseh vrst ostankov in jo izplakniti z vodo.

IMETI VOD GG

Barbara Bačnik - Bača

V zabojnik za ločeno zbiranje embalaže sodijo:

- plastenke pijač in živil,
- plastični kozarci in lončki,
- plastične vrečke in folije,
- embalaža za tekoča živila,
- pločevinke živil in pijač ...

V zabojnik za ločeno zbiranje papirja sodijo:

- kartonska embalaža in lepenka,
- ovojni papir in papirnate nakupovalne vrečke,
- časopisi, revije, zvezki, knjige, prospekti, katalogi,
- pisemske ovojnice, pisarniški papir ...

V zabojnik za ločeno zbiranje stekla sodijo:

- steklenice in stekleničke živil, pijač, kozmetike in zdravl,
- kozarci vloženih živil,
- druga steklena embalaža.

Viri:

<http://www.slopak.si/odpadki.htm>

http://rcm.rutka.net/Strokovno/recikliraj/rec_zakaj.htm

Človek človeku

Brina Krašovec

Dandanes, ko živimo v času potrošništva in kapitalizma, je družbeno razslojevanje zelo v porastu. To lahko opazimo kot splošen družbeni pojav, ki se odraža tudi v vodovi dinamiki in deluje kot moteči dejavnik pri izvajanju taborniških aktivnosti. Kako pristopiti k reševanju problematike oblikovanja skupinic znotraj posameznega voda, bom skušala osvetliti v nekaj stavkih. Pomembno je, da z opazovanjem in empatijo, ki naj bi jo kot vodniki imeli, prepoznamo interesna področja posameznikov, na katerih so dobri in uspešni, in področja, kjer imajo primanjkljaj. Vodnikova naloga je, da posameznika na področjih, kjer je uspešen, pohvali in nagradi (izogibajte se materialnim nagradam), hkrati pa mu pomaga razvijati sposobnosti na področjih, kjer je bolj šibak in potrebuje vzpodbudo. Ugotavljam, da premalokrat pohvalimo dobro ter kar prehitro in prevečkrat pograjamo, kar ni dobro. Zato je zelo pomembno, da se izogibamo grajanja in smo pozorni na dobra dela, ne le na napake. Učinkoviteje je pozornost usmeriti k dobremu kot pa vzpodbujati slabo.

Skupinice znotraj voda skušajmo pri vsaki skupinski aktivnosti razbiti in povezati člane voda med seboj z oblikovanjem

novih skupin, ki niso nastale na podlagi popularnosti in nepopularnosti, temveč na podlagi skupnih interesov posameznih članov. Vodov skupinski duh gradimo že od prvega trenutka, ko se s člani srečamo na vodovem sestanku.

Prvi kontakt, ki ga vzpostavimo s člani voda, je zelo pomemben. Če na začetku jasno pokažemo in izrazimo svoje cilje in namene sestanka na zanimiv način, nam bo brez težav uspelo pritegniti pozornost članov in jih umiriti. Pomembno je, da aktivnost oziroma vsebino sestanka predstavimo na razumljiv in zanimiv način, s čimer bomo pri članih vzbudili zanimanje in posledično pridobili tudi njihovo pozornost. Torej, samozavesten nastop in jasno predstavljene vsebine. Člani morajo začutiti, da je vodnik njihov vodja in mu morajo zaupati. S svojim nastopom si vodnik vzpostavi avtoriteto. Enostaven način, kako pritegnemo pozornost članov, so spoznavne in druge družabne igre, pri čemer uporabljamo jasen in samozavesten govor. Če želimo člane fizično umiriti, je priporočljiva izbira takih iger, pri katerih so člani manj giblivi v prostoru, na primer govorne igre, igre z risanjem, pisanjem. Če jih želimo prebuditi in spraviti v pogon, je priporočljivo izbrati igre, kjer so fizično aktivni, se gibajo po prostoru ali na prostem. Stalno pa moramo biti pozorni, da v primeru grupiranja članov v manjše skupinice, ne prihaja do izločanja posameznikov iz skupinskega dogajanja.

Jasna Turk, univ. dipl. soc. ped.

Varuh človekovih pravic RS, Dunajska 56, 1109 Ljubljana

Otrokove pravice

Nasilje pomeni kršenje človekovih pravic ...

Kaj je nasilje?

Nasilje pomeni kršenje temeljnih človekovih in otrokovih pravic.

Poimenovanje različnih vrst nasilja je odvisno od tega, kako se izvaja (fizično, psihično idr.), kdo je povzročitelj oziroma žrtev (nasilje nad ženskami, medvrstniško nasilje idr.), kje se dogaja (družinsko nasilje, nasilje v šoli, na delovnem mestu idr.). Ne glede na vrsto pa vsako nasilje pomeni kršenje **pravice do varnosti in telesne nedotakljivosti, pa tudi pravice do dostojanstva**, katere pomen smo pojasnili že v eni od prejšnjih števil.

Nasilje se ne konča samo od sebe. Nasilje se stopnjuje. Nasilje je izražanje moči.

Za nasilje je značilen odnos med močnim, vplivnim povzročiteljem in šibko, negotovo žrtvijo. Povzročitelj z nasiljem ne preneha kar tako, saj mu potrjevanje moči in nadvlada nad žrtvijo ugaja. Prav zato se nasilje stopnjuje in povzročitelj bo naredil vse, da se njegovo početje ne razkrije. Nasilnež žrtev tudi prepričuje, da je nekaj na-

Pravica do varnosti in življenja v miru ter nenasilju je pravica vsakega posameznika. Nasilje nam te pravice jemlje in predstavlja resen družbeni problem. Težko je na kratko odgovoriti na vprašanje, kaj je nasilje. Naslednja dejstva poudarjajo njegove temeljne značilnosti.

robe z njo in ne z njegovim vedenjem. Če žrtev želi, da se nasilje preneha, mora sama prekiniti začarani krog in spregovoriti o nasilju, kar pa terja veliko poguma.

Nasilje je kaznivno dejanje.

Zato morajo v primeru nasilja žrtvi nuditi pomoč policija, centri za socialno delo, zdravstvene službe, lahko pa žrtev pomoč poišče tudi v številnih nevladnih organizacijah ali na telefonskih številkah za pomoč ljudem v stiski. Otrokom morajo varnost ves čas pouka (vključno z odmori, izleti) zagotoviti tudi šole in druge organizacije, ki nudijo aktivnosti za otroke.

Za nasilje je odgovoren tisti, ki ga izvaja.

Osebe, ki se znajdejo v nasilnem odnosu, so prestrašene, jezne, žalostne, nemočne, jih je sram in se celo počutijo krive za nasilje, ki se jim dogaja. To jim onemogoča, da bi poiskale pomoč, zato nekatere

žrtve (pri)stajajo na nasilje leta in leta. Zato potrebujejo jasno in nedvomno sporočilo, da je za nasilje vedno odgovoren tisti, ki ga izvaja. Žrtve pa se morajo seznaniti s tem, kako lahko poskrbijo za svojo varnost.

Za nasilje ni opravičila.

Vsak posameznik se sam odloča o tem, kako se bo odzval na določeno situacijo. Pojasnjevanje nasilja s frazami "me je izzival/-a", "me je pripravil/-a do tega" ipd. ni prepričljivo in nikomur ne daje pravice, da je nasilen do kogarkoli, predvsem pa **NE OPRAVIČUJE** nasilja.

Nasilje je obširna tema, zato se bomo k njej še vrnili. V naslednji številki bomo poskusili odgovoriti, kaj je značilno za nasilje v družini, šoli, kaj je medvrstniško nasilje in kako lahko taborniki in skviti pripomorete k nenasilju in strpnosti.

Jure Ausec

TABORNI PROSTORI IN DOMOVI

Taborni prostor Globoko

Se spomnite, kdaj ste zadnjič taborili na Gorenjskem? Oziroma, ali ste sploh že kdaj organizirali tabor na Gorenjskem? Prav zato je taborni prostor v Globokem pri Radovljici, tik ob reki Savi, odlična izbira za letošnje poletne počitnice ali spomladansko bivakiranje.

Taborni prostor je velik približno 6000 m² in je sestavljen iz dveh travnikov. Eden je velik približno 1300 m², drugi pa približno 4700 m², ločuje ju ozek gozdni pas. Spodnji travnik je primeren za izvajanje programa, na zgornjem travniku pa je dovolj prostora tako za vse taborne objekte kot tudi za delavnice in športne igre. Prostor obdaja gozd, zato v poletnih mesecih nudi veliko prijetne sence. Pripravili smo tudi poseben prostor za štabni šotor, ki je lahko povsem v senci, tako da boste kosili v prijetnem hladu.

Do tabornega prostora je bila ravnokar napeljana voda in razširjena zgornja pot, s čimer je dostop do prostora lažji predvsem za tovarnjake. Železniška postaja Globoko je od tabornega prostora oddaljena slabih 500 metrov, zato se lahko na taborjenje pripeljete tudi z vlakom, ki je precej cenejši kot avtobus. Poleg tega pa vam vlak omogoča številne izlete v okolico (Šobec, Bohinj, Bled itd.).

Na tabornem prostoru je postavljen tudi jambor, opazovalni stolp, taborniška savna, ognjišče in podstavek za večni ogenj. Do maja bo postavljena tudi miza za namizni tenis. Seveda pa lahko postavite tudi svoje začasne objekte.

V bližini (200 metrov) je končna postaja raftarjev, ki se spuščajo po Savi, ki je poleti primerna tudi za kpanje. V Globokem je na ogled

Spodnji travnik, dovolj velik za cel tabor.

vaški muzej, ki bo obiskovalce popeljal v čas naših prababic, in kmetija, kjer vzrejajo lipčance - možno se je dogovoriti za jahanje ali vožnjo s kočijo. V Lipnici si lahko ogledate staro kovačijo, lahko se sprehodite do Pustega gradu, kjer samevajo ostanki gradu, ali se sprehodite po učni poti. Skozi Globoko vodijo tudi označene kolesarske poti. Kljub vsemu pa je taborni prostor dovolj oddaljen od ceste in hiš, da nudi potrebno taborniško idilo.

V okolici je dovolj suhljadi za ogenj, cena najema pa zajema tudi porabo vode in odvoz smeti. Ker se lahko do Radovljice pripeljete z vlakom in se peš odpravite do Globokega (dobro uro hoje), je prostor idealen tudi za bivakiranja, rodove piknike in podobno.

Več informacij na:
<http://prostor.rsz-ml.net>
 ali
prostor@rsz-ml.net.

Polovica zgornjega travnika ...

... in še druga polovica.
 Ena izmed številnih 'plaž'.

Razpisi

Spust po Ljubljani 2008

Rod Tršati tur in Rod Bičkova skala organizirata kanuistično ekološko tekmovanje Spust po Ljubljani 2008, v soboto, 17. 5. 2008. Zbor vseh udeležencev bo ob 9.00 na letališču v Podpeči.

Vsi udeleženci morajo biti na dan tekmovanja stari vsaj 16 let. Tekmuje se v enotni kategoriji. Ekipe so 2- ali 3-član-ske.

Na voljo imamo nekaj kanujev za izposajo. Letos smo, žal, za izposajo primorani zaračunati obrabnino v višini 5 evrov. Pri izposoji kanujev bodo imele prednost ekipe, ki se bodo javile prej. Vsi udeleženci morajo obvezno nositi rešilne jopiče. Tudi jopičev imamo nekaj na zalogi.

Na tekmovanje se lahko prijavite na telefonski številki 031/800-964 (Janez) ali po elektronski pošti dimthon@gmail.com. Rok prijavi je ponedeljek, 12. 5. 2008.

Vsi polnoletni udeleženci morajo predložiti potrdilo, da tekmujejo na lastno odgovornost, mladoletni pa potrdilo, da tekmujejo na odgovornost staršev.

Štartnina znaša 20 evrov za dvočlanske in 25 evrov za tričlanske ekipe. Plačajte jo do četrтка, 15. 5. 2007. Nakažite jo na: Društvo tabornikov RTT, Zarnikova 3, 1000 Ljubljana, TRR: 02017-0012006283.

Več informacij o akciji najdete na: <http://rtt.rutka.net/spust>.

TOKA

RAJ Cerčno in ŠD Pedal Cerčno razpisujeta Taborniško orientacijsko kolesarsko avanturo. TOKA je taborniško tekmovanje, kjer se preverja orientacijsko in taborniško znanje, za razliko od drugih tovrstnih tekmovanj, pa se na TOKA tekmuje s kolesom.

Tekmovanje bo potekalo v soboto, 12. aprila 2008, v Cerknem.

Tekmuje se v dveh kategorijah: taborniška (16 let in več), odprta (16 let let in več).

Ekipo sestavljata dva tekmovalca. Med orientacijsko progo se pari preizkusijo v znanju prve pomoči, spretnostnem tekmovanju s kolesom, hitrostni etapi, risarskem izdelku in tematsko obarvanem (kolesarskem) testu.

Sedem dni pred tekmovanjem bo na spletni strani tekmovanja objavljen profil proge. Za meritev časa uporabljamo SportIdent. Kavcija za čip je 20 evrov.

Urnik

- 08:30 - prihodi ekip
- 09:00 - zadnje prijave
- 09:30 - zbor
- 10:00 - prvi start
- 14:00 - kosilo
- 17:00 - razglasitev rezultatov

Prijave sprejemamo do 7. aprila 2008 do vključno 24.00. V primeru majhnega števila prijavi se rok podaljša za dva dneva. Prijavnico najdete na spletni strani tekmovanja. Štartnina znaša 18 evrov na ekipo. V primeru odjave do sedem dni pred razpisanim rokom prijavi (do 1. aprila), se vrne polna štartnina, do roka prijavi se vrača polovična štartnina, po roku pa se štartnina ne vrača.

Štartnino poravnate na račun: Društvo tabornikov Rod aragonitni ježki Cerčno, Bevkova 26, 5282 Cerčno. TRR: 0475 2000 0546 063.

Tekmuje se na lastno odgovornost!

Vsa dodatna vprašanja lahko naslovite na e-mail: toka@rutka.net. Več informacij tudi na <http://toka.rutka.net>.

ŠKALSKA LIGA, KA TE BRIGA ... 2008

Tema letošnjega tekmovanja so Zdravniki in vse kar spada zraven. Tekmovalci, sedaj je čisto vaša stvar, kako se opremite za tekmovanje in s tem dobite še nekaj dodatnih točk. Zbor ekip bo v soboto, 5. aprila 2008, ob 8.30 pred OŠ Škale. Ekipe prosimo, da pridejo na kraj tekmovanja najmanj pol ure pred zborom in se čim prej prijavi.

Še nekaj pomembnih informacij: Štartnina znaša 30 evrov na ekipo (v njej je všteta hrana, pijača in našitek za vsakega člana ekipe). Štartnino je možno poravnati le preko TRR SKB: 03176-1000008467 (Rod Jezerski zmaj Velenje), najkasneje do ponedeljka, 31. 3. 2008. Pod namen vplačila vpišite Škalska liga 2008 in ime vašega rodu, npr. "Škalska liga 2008 - RJZ". Rok prijavi je sobota, 29. 3. 2008, do 12.00. Nato je

štartnina 50 evrov! Prijave na <http://skal-ska.rutka.net> -> Škalska liga 2008 (informacije 031-811-372). Ekipo šteje 5 ± 1 tekmovalcev. Tekmovalci, mlajši od 18 let, morajo obvezno izpolniti obrazec Potrdilo staršev (dobite jih na internetni strani). Letos imajo vse ekipe možnost prenočevanja v OŠ Škale. Ekipe, katerih člani so mlajši od 18 let, morajo imeti za prenočevanje obvezno polnoletnega spremljevalca.

Ne pozabimo tudi humanitarno noto. Zbiral se bo odpadni papir (star časopis, revije, reklame, kuverte, karton ...), rabljene baterije in zdravila, ki niso več uporabna. Ekipe, ki bi prinesla največ odpadnega materiala, se bomo še posebej zahvalili z nagradami. Zbrani izkupiček bo šel v dobrodelne namene.

Več informacij dobite na <http://skal-ska.rutka.net>. Torej se vidimo na Škalski ligi 2008, ki vas mora brigati!

GOTIK

Društvo tabornikov Rod dobre volje organizira GOTIK (Grozljivo orientacijsko tekmovanje in kričanje), zato te vabimo, da se nam pridružiš!

KDAJ: **5.-6. april 2008**, prijave se zbirajo do 17.00. Zbor ekip je ob 17.30, za vse ekipe je možna prenočitev.

KJE: **OŠ Vrhovci, Ljubljana.**

KATEGORIJE: (štiri ali pet članske ekipe, punce prinesejo bonus točke) - gozdovniki in gozdovalci (GG) (rojeni od 1993 do 1996), popotniki in popotnice (PP) (rojeni od 1992 do 1988), grče (1987 in starejši).

PRIJAVE: do vključno torka, **1. 4. 2008**, na e-mail naslovu: gotik.rdv@gmail.com. Prijavnico najdete na spletni strani <http://gotik.rutka.net>. Prijava ekipe velja samo s plačano štartnino, ta pa se dokazuje s potrdilom o nakazilu štartnine.

ŠTARTNINA: znaša **40 evrov** na ekipo. Nakažete pa jo na **TRR: 02010-0018519497**, NLB d.d., Trg republike 2, 1000 Ljubljana. Prejemnik DT Rod dobre volje, Kebetova 1, 1000 Ljubljana.

DODATNE INFORMACIJE: na

gotik.rdv@gmail.com, na <http://gotik.rutka.net> ali na 041/429-049.

Očistimo Kranj

Zveza tabornikov občine Kranj, Poslovna skupina Sava in Mestne občina Kranj, vas v **soboto, 29. marca 2008, ob 9. uri, vabi na Glavni trg v Kranju in ob 10. uri v Stražišče pri Kranju** na čistilno akcijo **OČISTIMO KRANJ 2008 - Kranj ni več usran.**

Hkrati bo na Glavnem trgu v Kranju potekal spremljevalni program, kjer bo potekala ekološka delavnica ločevanja odpadkov, likovna delavnica na temo ločenega zbiranja odpadkov in predstavitev vseh udeležencev akcije.

Mesto Kranj in kanjon Kokre vas pričakujeta v vsej svoji lepoti in nesnagi.

Obljublamo vam kup znoja, smeti in na koncu najboljši občutek dobro opravljenega dela.

Za zaščitna sredstva (vrečke in rokavice) in malico bomo poskrbeli mi!

V primeru slabega vremena bomo akcijo izvedli v okrnjeni obliki.

Zvečer, ob 21. uri, pa bodo na Pungertu samo za vas igrale JOŠKE V'N!

Več informacij dobite pri vodji akcije Klemenu Marklju na e-naslovu klemenmarkelj@yahoo.com.

NOT 2008 Dodatne informacije

NOT bo **29.-30. 3. 2008**, prijave bodo potekale 29. 3. 2008 do 17.00, po prijavih bo sledil zbor. V nedeljo, 30. 3. 2008, se tekmovanje zaključí predvidoma ob 9.00 z zborom in uradno razglasitvijo rezultatov.

KJE: Dobimo se na **Osnovni šoli Miroslava Vilharja, Trg padlih borcev 1a, 6230 Postojna.**

PREVOZ NA TEKMOVANJE: Na tekmovanje se lahko pripeljete z vlakom. Vozne rede najdete na spletni strani Slovenskih železnic (<http://www.slo-zeleznice.si/>). Od železniške postaje do šole je 15 minut hoje. Lahko pa pridete na tekmovanje z avtobusom, vozni redi so dostopni na <http://www.ap-ljubljana.si/> in boste do šole potrebovali le 5 minut. Zemljevid poti najdete na <http://not.rutka.net>.

Vse v zvezi s prijavi, štartnino in druge dodatne informacije lahko najdete na <http://not.rutka.net> ali pa se obrnete na vodjo tekmovanja Rebeko Zelko, rebekazelko@gmail.com.

OPOZORILO: V šoli ni dovoljena obutev, zato imejte s seboj copate!

NOT - not just a walk in the park.

Vaši Močvirci

ZTS razpisuje Specialistični tečaj prve pomoči

Termini osnovnega tečaja (dva vikend paketa): 1. del: 28.-30. 3. 2008, 2. del: 11.-13. 4. 2008.

Osnovnega tečaja se lahko udeležijo popotniki in popotnice (16 let) ter starejši člani z osvojenim znanjem 3. lista. Rok prijavi: 18. 3. 2008. Tečaj bo potekal v taborniški koči v Radovni.

Cena tečaja: 70 evrov. Vse ostale informacije in prijavnico dobite na elektronskem naslovu: brina.krasovec@gmail.com.

POMEMBNO: Za vse tiste, ki še nimajo opravljenega izpita za voznike motornih vozil pri Rdečem križu (10 urni tečaj), bomo na željo tečajnikov organizirali opravljanje izpita, ki ga boste opravljali na koncu osnovnega tečaja.

Počilo bo 10. 5. 2008

www.kr.rutka.net

Volovja reber

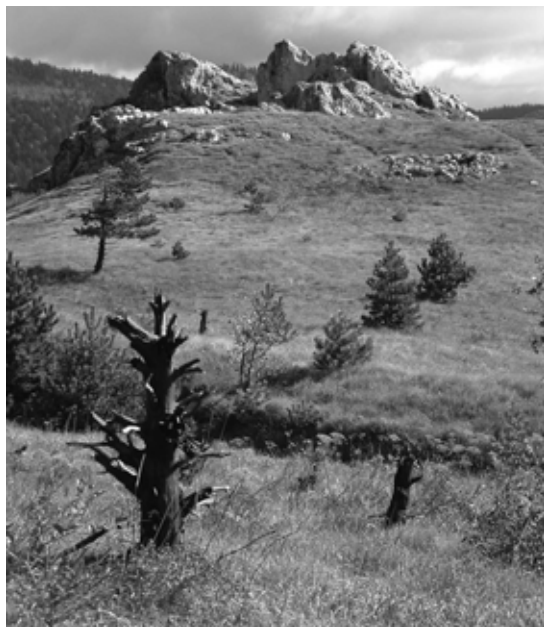
Gregor Kovačič - Kovo

Foto: Miha Maček

Taborniška organizacija, okoljska odgovornost in etika

Lahko smo ponosni, da v vrtincu intenzivnih družbenih sprememb, ki silijo slehernega posameznika v individualizem in potrošništvo, taborniškemu gibanju uspeva ohranjati svoje bistveno poslanstvo, to je izvajanje skupinskih aktivnosti v naravi. Težko si predstavljamo taborniški program brez taborjenja, orientacijskih tekmovanj, pohodov ter bivakov. Kot prostor za izvajanje teh aktivnosti največkrat uporabljamo bolj ali manj spremenjeno naravno okolje. Znamo to dovolj ceniti? Smo odgovorni in imamo dovolj znanja, da znamo prvobitnost ohranjati, naše znanje pa prenašati na mlajše člane? In nenazadnje, a smo se pripravljene angažirati takrat, ko določenemu delu naravnega okolja, zaradi nesmiselnih projektov pod taktirko kapitalskih lobijev, grozi uničenje in nas narava "nemo" pozove na pomoč?

Zob pod Veliko Milanjo (1099 m). Foto: Polona Čeligoj

Želim se omejiti na konkreten primer. Najbrž ga ni posameznika, ki ne bi slišal za projekt gradnje vetrne elektrarne na Volovji rebri nad Ilirsko Bistrico. Preprosto dejstvo je, da želi podjetje Elektro Primorska tam zgraditi vetrno elektrarno, saj so občinski svetniki v občini Ilirska Bistrica potrdili prostorske akte in projekt podpirajo. Širša strokovna javnost, združena v Koaliciji za Volovjo reber, pa temu nasprotuje. Številni argumenti s področja varovanja naravnega okolja, ekonomike in energetike dokazujejo, da izbrana lokacija ni primerna za omenjen poseg (več na www.volovjareber.si).

Država, ki očitno nima jasno začrtane energetske in okoljske politike, kar se kaže na več nivojih (energija, promet, zavarovana

območja), skuša prek svojega podjetja Elektro Primorska d. d. na račun zmanjševanja emisij toplogrednih plinov zgraditi omenjeno elektrarno in s tem uničiti najboljšo naravo. Ker je veter nestalni vir proizvodnje električne energije, potrebuje stalni rezervni vir. Na tak način tako ne bi dosegli zmanjšanja proizvodnje iz t. i. umazanih virov. Vendar ima država vse mehanizme za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov. S približno enakimi vložki, kot bi znašala subvencija za proizvedeno električno energijo na območju Volovje rebri, bi lahko subvencionirali gradnjo individualnih manjših vetrnic za oskrbovanje posameznih kmetij, subvencionirali postavljanje sončnih celic, zmanjševali toplotne izgube na ob-

jektih, z izobraževanjem stimulirali bolj ekonomično rabo električne energije. S tem bi privarčevali tudi uporabniki električne energije, toda manj kot je porabimo, manj denarja se prelije v državni proračun.

In kaj ima vse to skupaj opraviti s taborniki. Rod snežniških ruševcev se je že ob nastanku pridružil Koaliciji za Volovjo reber in sprejel negativno stališče do omenjenega projekta, saj je bilo to območje predvideno tudi za Regijski park Snežnik. S tem smo si nakopali tudi nekaj jeze pri odgovornih občinskih strukturah. Žal so mnoga društva iz strahu pred zaustavitvijo financiranja iz občinskega proračuna klonila in se odločila biti tiho, enako se je zgodilo tudi z nekaterimi vplivnimi posamezniki.

Gure v primežu merilcev hitrosti vetra. Foto: Polona Čeligoj

Veličastni mokovec. Foto: Polona Čeligoj

RSR je vztrajal pri svojih stališčih. In tako se je leta 2004 približeval 1. POW WOW zlet v Ilirski Bistrici, katerega soorganizatorji smo bili. Ne vem po kakšnem ključu, vendar ZTS ima dobre zveze z Elektro Primorska d. d., ki je obljubljala zastoj postavitev električne infrastrukture na zletu. V tistem času so bile zelo aktivne javne debate v zvezi z omenjenim projektom gradnje vetrne elektrarne. In takrat sem prejel klic iz pisarne ZTS, da naj se ne oglašamo preveč v zvezi s tem, kajti to lahko pokrovi teljsko podjetje odvrne od obljubljene pomoči.

Ali smo res organizacija, ki je zaradi lastnega interesa ob podobnih primerih pripravljena zamizati in ravnati nenačelno? Če je tako, potem se popolnoma nič ne razlikujemo od drugih društev, podjetij in posameznikov, ki v globalnem ekonomskem sistemu pristavljajo svoj lonček, da bi vedno znova prišli do obljubljene miloščine, na ta račun pa so vedno tihi. Ker je tabornik *pogumen, plemenit in zvest*, menim, da smo v organizaciji sposobni narediti kakovostni preskok, si začrtati jasno pot, ki ne bo vijugala med takšnimi in drugačnimi vplivi, plemenito pot, znotraj katere bodo okoljevarstvene teme postale vse pomembnejše. Poleg drugih, Zemlja kliče v bran tudi tabornike. To pa prinaša nove vsebine, ki se dotikajo globalnih okoljskih procesov. Vendar pa lahko največ naredimo s pozivanjem k učinkovitejši rabi energije in ostalih dobrin ter z učenjem spoštovanja naravnega okolja na lokalnem nivoju, začevši z izobraževanjem naših članov.

Pod Zobom. Foto: Aleš Jagodnik

Narava kliče na pomoč

Volovja reber, 7. junij 2008

Za boljšo predstavo o pokrajini Regijskega parka Snežnik RSR vabi vse tabornice in tabornike (vseh starosti), da se udeležijo izleta na Volovjo reber. To bo priložnost, da sami zaužijete nekaj lepote tega naravnega okolja in hkrati izmenjate nekaj pogledov in mnenj na (ne)škodljive vplive in izkoriščanje tega, za nas tabornike neprecenljivega bogastva. Za pokušino si nekaj fotografij lahko ogledate na spletni strani

www.volovjareber.si in na fotoblogu www.ajo.si.

Dobimo se 7. junija ob 8.30 pred Mercatorjem (100 m od železniške postaje - odlična priložnost, da na izlet pridete z vlakom). Od tam bomo pod strokovnim vodstvom po dveh urah (z mnogo počitka, razlage, uživanja, sproščanja, malico) prispeli do grebena, se nato sprehodili po grebenu in si ogledali lokacije, kjer naj bi stale vetrnice (okoli 2 uri) in se potem počasi vrnili v Ilirsko Bistrico (okvirno okoli 14.30). Obvezna oprema: vremenu primerna oblačila, pohodni čevlji, malica in pijača iz nahrbtnika, fotoaparati, rutka. Obvezne prijave na e-slov: gregor.kovac@fhs.upr.si.

Taborniške novice

Taborniška zmaga

Urad za mlade Občine Logatec, ki je bil ustanovljen lansko jesen, je izvedel svoj prvi projekt: fotografski natečaj za vse mlade avtorje, katerega tema je bila Prosti čas in mladi. Starešina Rodu Srnjak, Primož Sedej, se je na natečaj prijavil z nekaj fotografijami z akcij našega rodu in z eno od teh tudi zmagal. Posneta je bila na lanskem tradicionalnem dvodnevem pohodu na najvišji hrib v logaški občini, po kateri se tudi imenuje naš rod - Srnjak. Na sliki so naši (takrat) najmlajši taborniki s svojo vodnico, ki sestopajo z vrha.

Omembe vredno je še tretje mesto, prav tako člana Rodu Srnjak, Andreja Keka. Andrej je bil nagrajen za svojo fotografijo jadralnega padalca.

Vesna Istenič

Primož Sedej, starešina Rodu Srnjak iz Logatca, je za svojo fotografijo prejel prvo nagrado. Foto: Primož Sedej

Najmlajši udeleženci v akciji. Foto: Jure Ausec - Bajs

TITO - taborniško improvizacijsko tekmovanje

Letos je duhamorne proslave ob slovenskem kulturnem prazniku v Kranju zamenjala prireditve, ki je bila pravo nasprotje klasiki - privabila je veliko obiskovalcev, ki so se na prireditvi celo zabavali.

Tekmovalo je pet štiričlanskih ekip, ki so se pomerile v treh disciplinah. MČ in GG ekipe so tekmovali ločeno od PP in RR ekip in so imele tudi starosti primerne naloge. Kljub smehu pa nismo ušli poučnim minutam, kjer smo si ogledali (k sreči kratek) dokumentarec o Prešernu.

Kokrški rod, ki je bil organizator akcije, se je zelo potrudil in uspel nekoliko povečati zanimanje med kranjskimi rodovi za akcije ob kulturnem prazniku. V stilu so bile celo diplome, najverjetneje čisto zares še iz Titovega časa (najdene nekje v skladišču). Zelo priporočamo tudi ostalim!

Besedilo in foto: Jure Ausec

Zmagovalci v kategoriji MČ/GG. Foto: Jure Ausec - Bajs

Mednarodna

Nina Kušar

Tokrat vam na kratko predstavljamo nekaj zanimivih mednarodnih dogodkov, ki onkraj naših meja čakajo na nas.

Earth, Wind and Fire (Zemlja, veter in ogenj) lahko popestri letošnje promajske počitnice. V danskem mestu Fyn bo manjše število udeležencev (najmanj 50), starih med 11 in 17 let, ustvarjalo svoj program. Izbirali bodo med tremi programi: v zraku, pod zemljo ali pod vplivom ognja.

Cena: 250 danskih kron oziroma 35 evrov (hrana vključena); več informacij na nakskov@besked.com.

Scout Detectives (Skavtski detektivi) bodo v danski prestolnici razrešili skrivnostno uganko. A to jim bo uspelo šele po dolgem in napornem sledenju namigom, ki jih bodo pripeljali v osrčje Kopenhagna. Profil uspešnega detektiva: 14 do 17 let, veliko domišljije in še več dobre volje.

Cena: 250 danskih kron oziroma 35 evrov (hrana vključena); več informacij na nakskov@besked.com.

Kohina 2008 je odlična izbira za vse tiste, ki si želijo združiti tradicionalno taborjenje z obilico vodnih aktivnosti. Skoraj 2000 udeležencev (10-22 let) se bo zbralo v Syndalen Hanko.

Cena: 130 evrov (hrana vključena); več informacij na www.kohina2008.fi in tatja.rasanen@scoutnet.fi.

Aihki 2008 ponuja priložnost za spoznavanje finske kulture mladim po 10. letu starosti.

Cena: 125 evrov (hrana vključena); home hospitality; več informacij na petteri.lammi@papa.patio.net.

Bavarski jamboree **Spuren 2008** bo med 1. in 10. avgustom združil skoraj 1000 udeležencev (11-18 let). Različni tematski dnevi obljublajo veliko zabave.

Cena: 160 evrov (hrana vključena); več informacij na www.spuren2008.de in lagerleitung@spuren2008.de.

Za adrenalinske zasvojece bo najbolj primeren **Poacher 2008** v Lincolnu v Veliki Britaniji. Plezanje, vodni športi, lokostrelstvo, abseiling in še kaj se bo našlo za 3000 mladih med 10. in 16. letom starosti.

Cena: 130 britanskih funtov (hrana vključena); več informacij na www.poacher.org.uk.

Prost termin na tabornem prostoru Rodu Bičkova skala

Gotovo se že sprašujete, kje bi preživeli letošnje taborjenje. Morda se odgovor skriva prav na jugu Slovenije, kjer reka Kolpa meji s Hrvaško, v vasi **Mirtoviči ob Kolpi**, pri Osilnici! Še dvomite? Preglejte naslednje podatke in po potrebi kontaktirajte starešino RBS!

NEZASEDEN TERMIN: **od 20. 7. do 8. 8. 2008.**

LOKACIJA: Vas Mirtoviči ob Kolpi, približno 10 km iz Osilnice. Neposredno ob tabornem prostoru je reka Kolpa. Prostor je lahko dostopen z avtobusom ali avtomobili, a bližnja cesta vseeno ni moteča.

VELIKOST: Taborni prostor je primeren za 100 taborečih.

OPREMA: Opremljen, oziroma po dogovoru.

KONTAKT: **jaka.fortuna@callida.si** in **041/625-294.**

Zagotovo vam bo všeč. Še vsem je bilo.

Od rodov Zimovanje srnjačkov

Tudi letos smo taborniki Rodu Srnjak iz Logatca nekaj zimskih dni preživeli v naravi. 45 tabornikov se nas je namestilo v lovski koči na Rakitni, kjer smo pod toplim sončkom (žal brez snega) negovali taborniška znanja in veščine, pa tudi za zabavo smo si vzeli čas.

Nočnemu pohodu, na katerega smo se podali prvi dan, so naslednje jutro sledile zimske olimpijske igre, nato pa smo izdelovali makete ognjev, ki smo jih tudi preizkusili. Ugotovili smo, da imamo še vedno najraje klasično piramido, saj smo ravno z njeno pomočjo spekli večerjo. Še risanka, potem pa spat. Počeli smo še marsikaj zanimivega, seveda pa smo vsi skupaj najbolj čakali krst, ki je bil, kot vedno, zadnji večer. Na obisk sta prišla lovec Matej in delavec Primož, ki sta z veseljem poskrbela, da so vsi srnjački, ki so bili letos prvič na zimovanju, dobili svoja taborniška imena.

Kot se to rado dogaja na taborniških akcijah, je zimovanje vse prehitro minilo in komaj čakamo na naslednje leto!

Vesna Istenič

Neizkoriščena pravica do izražanja lastnega mnenja Odprli glasovalno skrinjico za izbiro rutke RR

Na srečanju zainteresiranih za oblikovanje programskih skupin, ki ga je sklical Emil Mumel, svetovalec načelnika ZTS za program za mlade, so prisotni odprli skrinjico, v katero so prispeli glasovi za izbiro rutice za starostno vejo RR. Na glasovanje, na katerem so imeli pravico glasovanja vsi člani ZTS, so se odzvali člani iz dveh rodov (Rod Heroj vitez in Rod zelenega žirka).

Od 24 glasovnic je bilo 20 glasovnic za oranžno rutico z rumeno obrobo, štirje glasovi pa za vijolično z rumeno obrobo. Rezultat seveda ni reprezentativen, kaže pa podobno sliko kot tudi predhodno glasovanje preko spleta na strani Rutka.net. Ne glede na rezultat je bolj pomembno dejstvo, da članstvo kljub dobri in pravočasni informiranosti o postopku ni izkoristilo demokratske pravice in z glasovanjem neposredno izbralo rutice.

Postopek se bo nadaljeval s pripravo spremembe pravilnika o kroju, oznakah in praporih Zveze tabornikov Slovenije. Tako bo končna izbira v rokah načelnikov in starešin rodov, ki bodo kot delegati na skupščini ZTS v marcu odločali o tem predlogu.

To je zadnji popravni izpit, da preko svojih izbranih predstavnikov glasujete za enega izmed predlogov.

Pugy

Aktualno

6. Kongres prostovoljstva Smo taborniki prostovoljci?

Med 18. in 19. januarjem 2008 je na Bledu potekal 6. kongres prostovoljstva, ki ga je organizirala Slovenska filantropija. Tema letošnjega kongresa je bila *«CProstovoljstvo in odgovornost»*, o kateri se je razpravljalo na predavanjih in sedmih delavnicah. Kot predstavnici Zveze tabornikov Slovenije sva se kongresa udeležili Meta in Tanja.

Med drugimi pomembnejši nas je ob otvoritvi nagovoril predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk. V družbi je po njegovem treba graditi občutek za odgovornost, ki bo izhajal iz ljudi samih in ne zunanjih pritiskov. Poudaril je tudi pomembno vlogo, ki jo pri spodbujanju prostovoljstva in krepitvi civilne družbe igrajo nevladne organizacije. Povedal je, da se želi podrobneje seznaniti s prostovoljstvom in podpreti naša prizadevanja, ne samo z govori ob kongresih, pač pa konkretneje in kontinuirano.

Sledili sta dve predavanji iz akademske sfere in ob vsaki še predstavitev obravnavane teme z vidika prostovoljcev. Kot ponavadi smo se udeleženci bolje poistovetili z razpravo o odgovornosti v prostovoljstvu tistih avtorjev, ki prostovoljstvo živijo in so svoje videnje odgovornosti v prostovoljstvu gradili na osebni izkušnji. Eno ozadje take razprave je bilo iz taborniškega sveta, drugo pa je predstavil katoliški skvnt.

V delavnicah smo razpravljali o različnih vidikih odgovornosti v prostovoljskem delu. Ugotovili smo, da prostovoljci dostikrat nase prevzamemo več odgovornosti, kot jo zares imamo in smo jo sposobni nositi, ter zaključili, da moramo prostovoljcem jasno povedati, kje se njihova odgovornost konča, saj lahko v nasprotnem primeru prehitro izgorejo in se jim prostovoljstvo upre. Verjetno so vam te zgodbe znane, saj je v vsakem rodu kdo, ki nase prevzame vse akcije, katerokoli funkcijo in se razdaja samo za tabornike, ne zna pa prositi za pomoč in reči ne, ko bi bilo treba. Jaz jih poznam kar nekaj, pa ne samo v domačem rodu.

Na delavnici o mednarodnem prostovoljstvu sva spoznali nekaj načinov, kako kot posameznik postaneš prostovoljec v tujini. Poleg bolj poznane Evropske prostovoljne službe – EVS (www.evs.si), obstaja še mreža GLEN (www.prostovoljstvo.org/glen), mednarodni poletni tabori POTA (www.mic.si), mednarodni prostovoljni

tabori preko mreže SCI (www.zavod-voluntariat.si), lahko pa se prostovoljstva lotite tudi na lastno pest in enostavno sami poiščete organizacijo v tujini in se dogovorite, če vas sprejmejo kot prostovoljca. Kogar zanima, kaj ne odlaša in pobrska po navedenih spletnih straneh, pomagali pa vam bodo tudi na Slovenski filantropiji (www.filantropija.org).

Za naju z Meto je bila najbolj poučna kar sama struktura udeležencev kongresa, saj sva dobili vpogled, kaj in kje vse se dogaja v prostovoljstvu pri nas. Taborniki kot mladinska organizacija intenzivneje sodelujemo predvsem z drugimi mladinskimi organizacijami, zato naju je kar presenetilo, v kako veliki meri se s prostovoljstvom ukvarjajo tudi starejši. Pa povsod same ženske! Predstavnikov moškega spola je bilo med udeleženci zgolj za vzorec. Prevladovala so organizacije, katerih namen je pomoč posameznikom: starejšim, bolnim, ljudem z duševnimi težavami, socialno ogroženim ipd. Vzgojne organizacije smo se kar nekako izgubile med njimi.

Ena od definicij pravi, da je prostovoljsko delo tisto delo, ki ga po svoji svobodni odločitvi in brez pričakovanja materialnih koristi opravlja posameznik v dobro drugih ali za skupno javno korist (6. člen predloga Zakona o prostovoljskem delu). Menim, da vsak tabornik, najkasneje, ko postane vodnik, postane tudi prostovoljec. Mislim, da bi bilo treba navzven glasneje povedati, da smo tudi taborniki prostovoljci, čeprav so naši uporabniki naši člani in čeprav smo taborniki pogosto istočasno v vlogi uporabnika in prostovoljca.

Verjetno bi bilo treba okrepiti tudi zavedanje nas tabornikov, da smo ena od prostovoljskih organizacij. Na področju prostovoljstva se v Sloveniji veliko dogaja, taborniki pa bi se v te dejavnosti lahko aktivneje vključili. Smo prostovoljci ali nismo?

Nina Medved

Kolumni

Boris Mrak

Dovolj je zime!

Starejši v ZTS DA ali NE?

Resda je šele februar, marec, še napol zimski čas, ampak zdi se mi, da je vseeno nekoliko prepozno, da bi zdaj pričel pritiskati zimski mraz, ko že komaj čakam na toplo pomladno sonce in zvončke in trobentice in mačice in vijolice in zeleno travo in in in ... Taborniki smo veseli vsakega stika z naravo in se lahko prilagodimo vsakemu vremenu, pa vendar. Sem res edina, ki že komaj čaka na letno taborjenje?

Načeloma je krona vsakega taborniškega leta prav taborjenje v poletnih mesecih, nekje ob gozdu ali pa ob morju, kakršno navado pač imajo posamezni rodovi. Taborniki vse dni veseli tekamo naokoli, sonček sije na nas, mi porjavimo, kot da bi bili en mesec na morju, od sandalov se nam na nogah poznajo pasovi bele kože, pridobimo kakšno mišico in izgubimo kakšno kilo (no, to je odvisno od tabornega kuharja, jaz pridem ponavadi s taborjenja kar izdatno težja kot pa sem šla). Kaj je boljšega?

In tisti zadnji dan, ko se pospravi že skoraj ves tabor, ostale so samo še zadnje malenkosti, in se še zadnjič ozreš po naravi in si misliš, hudiča, celo zimo bom moral spet čakati na "tisto ta pravo", na poletje. In greš in še zadnjič oplaziš s pogledom ta travnik, pa tisto drevo, v katerega si se zabil, ko si sredi noči tipal v smeri stranišča, pa tisto smer neba, v katero ste neko noč, vso noč, buljili skupaj s prijatelji in iskali utrinke ter preklepetali vse reči na tem svetu. In rečeš "adijo" za to leto.

Potem pride zima. Komur je ta letni čas všeč, nekoliko pozabi na poletje. Meni, ki zime ne maram, še več, skrivam se pred njo na toplem, s čajem v roki, pa mi spomin bega nazaj na poletje, pa na poletje pred tem, pa še eno poprej ... In si želim, da bi ta obvezna muka (beri: zima) minila čimprej in bi se pričela pomlad, ko bi lahko znova vzela v roke šotorko in se odpravila nekam s prijatelji, žvečila travnato bilko in uživala v trenutku, v sedanjosti. Nato pride pomlad in že skoraj vonjaš pokošeno travo, vonj poletja. Priprave na taborjenje se prično, mnogo reči te še čaka za postoriti, preden boš lahko odšel na dolgo pričakovano taborjenje in pustil vse reči tega sveta tam nekje daleč, kjer še tečejo ure in še obstajajo koledarji.

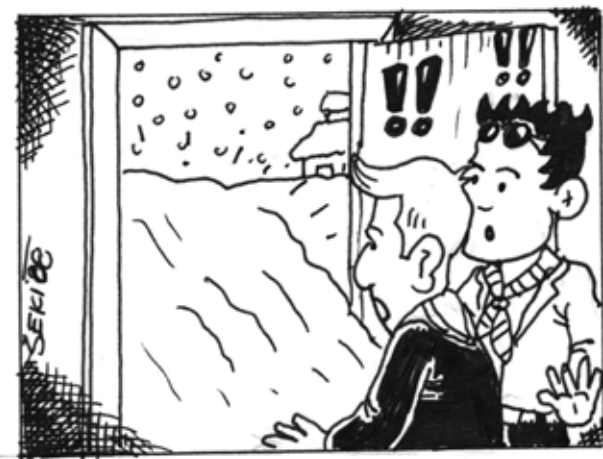
Ja, zaboga, dovolj je zime, naj pride pomlad, naj pride poletje! Jaz imam, milo rečeno, "pun kufr" tega mestnega sveta in tega tempa in komaj čakam, da se znova, kakor vsako leto, znajdem tam na našem tabornem prostoru, pod bleščečim zvezdnatim nebom in si zaželim, da bi šlo to leto čimprej naokoli, ko zapazim s koticom očesa utrinek na nebu.

Po toliko letih, prebitih v taborniški organizaciji, se človek nazadnje začne spraševati tudi o resnični vlogi starejših v tej naši organizaciji. Ali so potrebni? Je njihova vloga opredeljena (ne samo na papirju ampak tudi v resnici)? Ali lahko organizacijo vodijo, razvijajo in nadgrajujejo samo mladi? Kje je pravzaprav meja med aktivnim sodelovanjem in pomočjo iz ozadja? Ali so starejši, ki deklarativno izjavljajo, da so za pomoč organizaciji, v sebi zares prepričani, da želijo in hočejo resnično pomagati? Ali pa gre bolj za zunanji videz, deklarativno?

Marsikaj v zvezi s starejšimi v organizaciji bi se bilo treba vprašati in do teh odprtih vprašanj zavzeti konkretna stališča in najti rešitve. Tako pa imam občutek, da se večino težav želi enostavno pomesti pod preprogo (da, tudi to je ena od tipičnih značilnosti nepridobitnih organizacij in ni le značilnost oziroma posebnost ZTS). Ko razmišljam o stanju v organizaciji, seveda ne morem mimo dejstva, da je članov, starejših od 30 let, le približno 7% (točen podatek bo očitno ostal še naprej skrit očem zaradi takšnih in drugačnih vzrokov - razmišljanj v vodstvih rodov).

O tem, kakšna je vloga starejših, je bilo prelitega že veliko črnila, sklicanih nešteto sestankov in potrošenih veliko ur razpravljanja, prave rešitve pa kljub temu nismo našli. Enostavno ne znamo navdušiti starejših za aktivno sodelovanje v organizaciji. Vzrokov za to je seveda več, predvsem se je spremenilo okolje v katerem živimo. Pa to ni nekaj novega, zadeve se ponavljajo iz leta v leto, mi pa mirno opazujemo, kako "psi lajajo, karavana pa gre dalje". Ali to pomeni, da sploh nismo zainteresirani za pomoč starejših ali pa jih v organizaciji dejansko sploh ne želimo videti (in morda to občutijo tudi starejši) in vsi skupaj sprejemamo navidezno igro v skladu z lepo opredeljenimi besedami v naših pravilih in dogovorih. Ali pa je to morda revolt mladih, ki se ne znajo upreti drugače. Roko na srce, nekateri "veterani" seveda vodijo organizacije po svoji lastni meri in lastnem prepričanju - da je način, na katerega razmišljajo in pristopajo k organizaciji dela, edini pravilen. Seveda vsi niso enaki in posploševanje seveda ni možno oziroma ni sprejemljivo, tega se povsem zavedam. Vedeti pa moramo, da ima vsak od nas, naj bo star ali mlad, v sebi, v svoji glavi svoj "zemljevid" in dobre rešitve so lahko samo v skupnem dogovarjanju in iskanju skupnih rešitev - takih, ki jih vsi vzamemo za svoje. Vse ostalo je zgolj zapravljanje časa, energije in dobre volje. Kdo pa je po nekajkratnih poskusih rešitve zadev še pripravljen investirati v neproduktivne razgovore in deklarativne dogovore? Menim, da nihče, in občutek imam, da se nam sedaj dogaja ravno to. Ne znamo in ne znamo potegniti "voza iz blata" (beri: težav) in enostavno stopicamo na mestu, drugi (druge organizacije) pa nas prehitvejo po levi in desni. Škoda!

Ljubljana / Domžale, 19. februar 2008

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
ZADRUGA

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Meti Buh Gašparič (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Lea Repič (learepic@gmail.com) - urednica sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Jure Ausec (jure.ausec@gmail.com), Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Matevž Brataševc (matevzbratasevce@gmail.com), Matic Cankar (matic@rutka.net), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Tanja Cirkvenič (tanja@rutka.net), Monika Gostič (monika.gostic@gmail.com), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Brina Krašovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Kušar (nina_rla@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@rovas.si), Tadej Pugej (pugy@rutka.net), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tadeja Rome (whatsurname.nessya@gmail.com), Tomaž Sinigajda (sinigajda@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Jasna Turk (jasna.turk@varuh-rs.si), Samo Vodopivec (samo@rutka.net) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com).
Lektoriranje: Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net).

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. ZBOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega izdaja je 2,09 € (500 SIT), letna naročnina je 20,86 € (5000 SIT), za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-001142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Števil-ka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

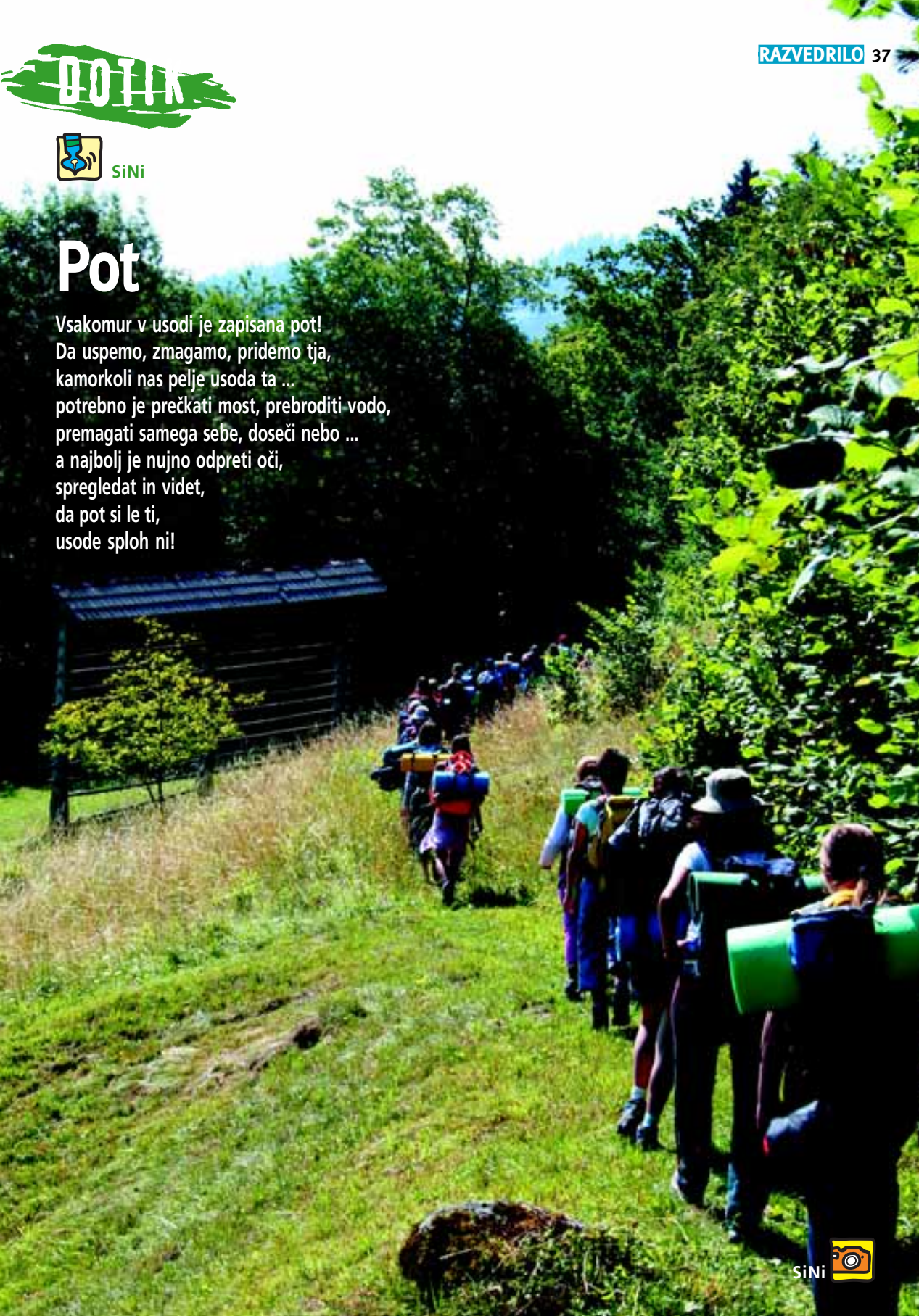
DOTIK

SiNi

Pot

Vsakomur v usodi je zapisana pot!
 Da uspemo, zmagamo, pridemo tja,
 kamorkoli nas pelje usoda ta ...
 potrebno je prečkati most, prebroditi vodo,
 premagati samega sebe, doseči nebo ...
 a najbolj je nujno odpreti oči,
 spregledat in videt,
 da pot si le ti,
 usode sploh ni!

			SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	RIMSKI BOG LJUBEZNI	MINISTER ZA NOTRANJE ZADEVE (DRAGUTIN)	ANTON NANUT	TABOR	OČKA, ATEK	NABAVA V TRGOVINI	POJOČI MAJOR LADISLAV	REKA IN FJORD NA NORVEŠKEM	ANGLEŠKI REŽISER DAVID	
			JAPONSKA NABRALKA BISEROV				MADŽARSKO MOŠKO IME						
			ZNAMKA TOVORNIH VOZIL				RUSKI ZGODOVINAR JEVGENIJ						
			REKA V SLOVOKOŠČENI OBALI				LJUBEZEN DR.ŽIVAGA						
					GLAD PRITRDLINICA								
TABOR	POZITIVNA ELEKTRODA	VZREDITEV BIVŠA SMUČARKA KATJA						LUŠENI NAKIT					
JAPONSKA ZNAMKA HI-FI APARATOV				OZEK, DOLG KOS LESA	100m ² SL. PEVEC NABER			PAVLE ANTOLIČ VEZNIK			AMERIŠKI DEMOKRAT (AL)	DRŽAVNA BLAGAJNA	
NARODNO OSVOBODILNI BOJ			13. IN 16. ČRKA INSTINKT, NAGON			ANTON INGOLIČ SLIKAR ŠUBIC			POGOSTO ŽENSKO IME	8. IN 6. ČRKA KITajsKA POSODA			
JAPONSKA UMETNOST ZGIBANJA PAPIRJA						VRTILNI MOMENT ANTON KOMAT							
DEJAN EMERŠIČ			TRAVA DRUGE KOŠNE					DRAMA HENRIKA IBSENA					
ALEŠ NOVAK			ZAPIS PO DIKTATU NEKOGA					ANGLEŠKA PLOŠČINSKA MERA					

Iz taborniške pesmarice

Podajmo si roke

Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki
skavtska

Objavljamo še eno pesem ZKSS z zgoščenke "Briga-me". Posnetek kitice in refrena najdete na <http://www.rutka.net/inc/tabor/pripetki/zkss-podajmo-si-roke.mp3>

D A G G A D A G
 Veter prinesel je tole pesem, podajmo si roke, zapojmo iz srca vsi. Veter odnesel bo tole pesem,
 D A D A
 o luèi nad vodo. D A o luèi nad vodo.
 D A G Èasi utrujeni od •ivljenja D A G
 Davno •iveli so, tam na mostu D A Pesem ostala bo v mojem srcu,
 D A so zaspali v temo. D A
 so ljubili nebo. D A luè naprej grela bo.
 D A Zjutraj so budnico jim zapele D A
 Pravijo: tiho, poglej okrog, D A Pravijo: tiho, poglej okrog,
 G D A ptice nad to vodo. G D A
 pusti srcu, da objame drevo. D A pusti srcu, da objame Boga.
 D A Pravijo: tiho, poglej okrog, D A
 Daj roko, objemimo ves svet, G D A pusti srcu, da objame srce. D
 G A Daj roko ...
 D A Daj roko ...
 Daj roko, objemimo ves svet,

Žiga in Kaja - tabornika Rodu veseli veter iz Murske Sobote.
Foto: Lea Repič

BIO človek z BIO avtom. Gojc ve, kaj je pomembno. Moški del osebja revije Tabor je precej bolj kot nad BIO avtom navdušen nad našo Bačo. Prepričani smo, da tudi Gojc. Foto: Samo Vodopivec

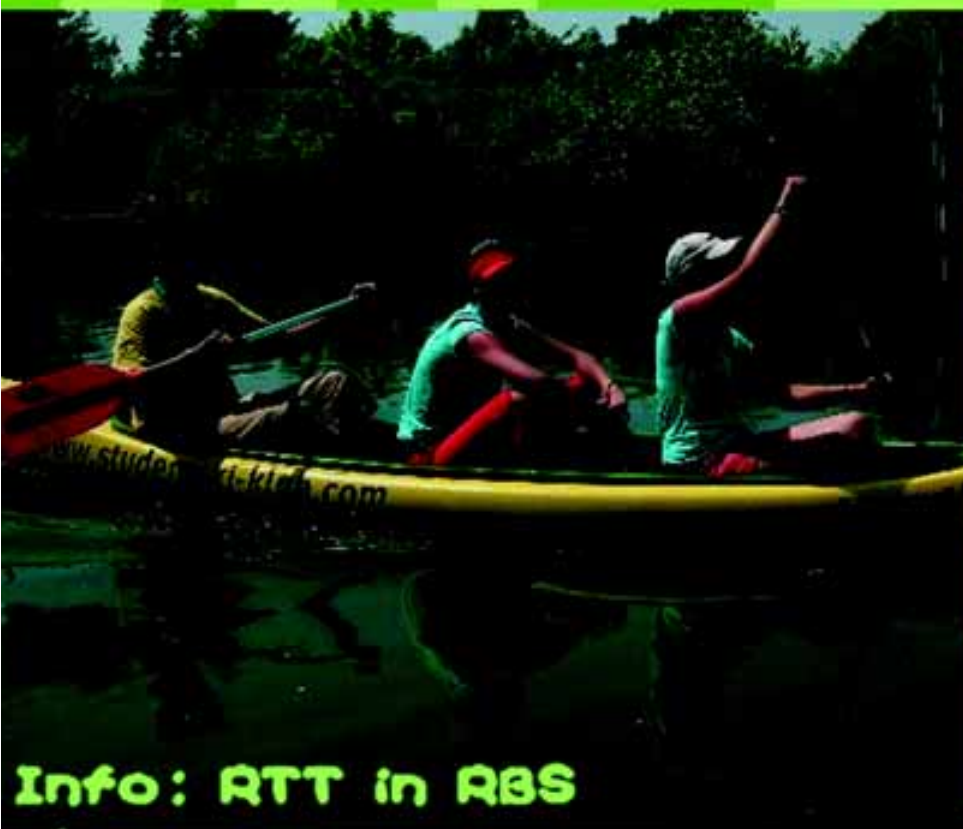
zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplatt@gmail.com

Konec marca Kranj spet ne bo več usran! Foto: Klemen Markelj

SPUST PO LJUBLJANICI 2008

KDAJ

17. 5. 08

KDO

**PP-JI
Grče**

NA ISTI DAN

RBS PRAZNUJE

55-LETNICO

IN PRIREJA

PIKNIK

Info: RTT in RBS

Ali že veste, kam boste šli na prvomajske počitnice ali kje bi priredili rodov posvet?

Če je to Gozdna šola ZTS v Bohinju, potem ne odlašajte in čimprej pokličite 041/490 888 in si zagotovite prostor.